

ЂАВО

Свилајнац, 2009.

ЂАВО

Да ли неко данас уопште верује у Ђавола? С обзиром на све ужасе које је донео двадесети век, нимало не изненађује чињеница да се после дужег времена вера у Ђавола данас нагло шири. Један преглед из 1974. године указује на то да је у САД вера у Ђавола од 1965. године процентуално порасла са седам на четрдесет осам одсто, с тим што се мора узети у обзир и оних двадесет процената који сматрају да је његово постојање вероватно.

Постоји наиме, реална опасност да Ђаво буде изједначен искључиво са јудејско - хришћанским Сатаном. Појмовно, Сатана је једна манифестација Ђавола, а не Ђаво по суштини.

Ја отелотворење зла називам Ђаволом. Ђаво је начело зла. Ко је Ђаво у Новом завету? Ђаво је најчешће Сатана. (јер diabolos превод хебрејског израза је satan)

Ако погледамо шта пише у Старом завету, наићи ћемо на израз Луцифер - носилац светлости - која се по апокалиптичкој књижевности додељује вођи палих анђела, али не употребљава се у Новом завету јер је у његовим књигама „носилац светлости“ Исус Христос.

У Новом завету је функција Ђавола је Христово против начело. Основна порука књига Новог завета је спасење. Нас спасава Христос, а оно од чега нас спасава је Ђаволова моћ. Ако се, дакле, Ђаволова моћ одбаци, и Христова мисија спасења постаје бесмислена. У Новом завету, Ђаво заузима главни положај, јер је он Господов главни непријатељ. Уколико Ђаво није апсолутно начело зла, (а он у Новом завету то свакако није) онда се неизбежно намеће питање како и зашто му је Бог дозволио, опраштао или наложио сва она недела која је у свом

уништавајућем походу починио? А Христос је као Син Божји повезан и поистовећен са Господом. Сукоб Јехове и Сатане претвара се у сукоб Исуса Христа и Сатане.

У Новом завету се јасно уочава да Ђаво није господар космоса, већ је Ђаволово царство, које се опажа као свет, супростављено Божјем царству, које није од овога света. Нама не треба Нови завет, нама треба стварност 2008. године где видимо да је Ђаво моћан, и овим светом влада од његовог самог почетка. Зато добри Господ шаље Исуса Христа да сруши моћ Ђавола и замени је новом моћи, Божјим царством.

Садашње време, Ђаволово време супростављено је Божјем времену које тек долази.

Ђаво је господар природе, господар овог материјалног света.

Ђаво проузрокује смрт, болести и сва друга зла. Свет су од самог почетка изопачили грех и његове последице.

Ђаво је господар света, људи, јер он по том свету слободно вршља, и наводи на искушење оне којима се допада. Значи да Господ своју моћ над светом привремено препушта Сатани, јер „сав свет лежи у злу“.

На крају света, пред Христов други долазак, појавиће се Антихрист и завешће Божји народ. Антихрист је можда једна личност а можда и ентитет у множини. Он је можда противник духовног царства а можда и противник људи и материјалног света. Шта је од тога тачно, сазнаћете у овој књизи која се налази пред вама.

Цео космос, а не само Земља је растрзан између светлости и таме, добра и зла, духа и материје, душе и тела, Господа и Сатане.

Господ је творац свих ствари и Господ јамчи да су оне добре - свет су изопачили Сатана и његово материјално царство. Зато на земљу долази по други пут Исус Христос да уништи стари свет, да уместо њега изгради нови. На

крају ће Сатана и његове силе бити поражени, свргнути и потпуно уништени и земљом ће заувек завладати Христов други свет, царство доброте, светлости и духа.

Бог је створио свет који је, иако га је Сатана искварио, у суштини добар. И сам Сатана је Божје створење. Остаће једино заувек нејасно да ли се борба два царства води на космичком нивоу или само у људском друштву.

За разлику од Старог завета, Ђаво Новог завета није схваћен олако, он више није узгредна и периферна фигура. Мисија спасења са којом Исус долази на земљу поима се не само као супростављање Ђаволовој моћи: то је поента Новог завета. Свет је пун јада, патње и бола, али тамо негде, с оне стране Сатанине моћи, постоји још већа моћ која том јаду и том болу даје пуни смисао. Појединци зло опажају и даље. Војник који крвари, осакаћено и унакажено дете, старица у опустошеном селу, убијени талац, силована жена, нису апстракције него стварни људи који истински пате. Отелотворења зла одржала су се до данас, она, дакле постоје у нашем материјалистичком свету, о чему сведочи и интересовање за ђавола и тако треба схватити овај део књиге.

Само узгред да напомено да постоје и друга мишљења. Тако код Хебрејаца, у жељи да један Бог буде добар у целости, несвесно су рђаву Божју страну одвојили од оне добре, називајући добру страну Господом, а рђаву Ђаволом.

На једној страни зачетник зла, што значи да његово постојање ослобађа Господа непосредне одговорности за многа зла на овоме свету, док он на другој страни није независно начело него створење и слуга Господа Бога.

Ђаво није настао као последица нагомиланог и неважног сујеверја, него је настао у самом Богу, он је Божја сенка.

Објаснићемо у овој књизи посебно шта је Ђаво, а шта Антихрист. Они су повезани, посебно су повезани са јеретицима, Јеврејима и другим неверницима који су на крају постали саставни део Ђаволовог мистичног тела.

Господ да би нас казнио за почињене грехове, дао је Ђаволу моћ над нама, а Христу улогу да нас ослободи Сатанине власти.

Али то није тако једноставно, јер нас Луцифер просто заводи, морамо признати оно што је очигледно; зло је суштинско завођење. Одакле потиче та искривљена представа? Нисмо ли и ми, на овим страницама, поново пали као њене жртве?

Суочимо се са чињеницама. Постојање је везано за зло, да зло потиче из постојања. Постојање се рађа из зла. Без Бога не би било људи. Али да ли би било људи, да ли би било историје, без Луцифера и зла? У људској историји, боље речено праисторији, побуна анђела представља кључну етапу. Луцифер упућује изазов Богу - и из тог изазова настаје историја. Он је принц овог земаљског света, али нипошто зато што су људи зли – зар нема добрих људи? Нити зато што је свет проклет – јер је, напротив, благословен – него зато што смењивање, ширење, мисао у телу, промена, старење, простор и време, смрт, носе белег зла и потичу од Луцифера. Хеј! Потичу од Бога, јер све потиче од Бога. Сада Луцифер, анђеосветлости постаје анђеосветлости таме. Простор, време, мисао, главно су попреште очајничке битке Луцифера против Бога. Они представљају саму побуну.

Чар, заводљивост, моћ опчињавања коју принц овог света испољава на учесницима историје, потичу, напосто, из Луциферове улоге у отпочињању те историје. Без сумње, да није Луцифера, опет би било људи, пошто би Божја љубав била довољна да их створи. Али не би било историје. Не, не би било историје да нема зла. Владала би

срећа свих рајева, што небеских што земаљских, било би уживање, али не би било историје.

Не би било умора, патње, искушења, дугих путовања преко ужарених пустиња или безводног стења и спржене траве у великим исушеним равницама, ледене хладноће степа, ноћу, кад се реке замрзну; не би било неуспеха, пораза, понижења ни мучења, ступање на власт, стрељања у бледа јутра, ниједно дете не би заплакало; не би било болести, не би било стрепње за вољена бића, ни умора, ни збуњености, ни горчине у срцу, ни главе која пуца, увече, под хиљадама притисака једног кретенског постојања, не би било великих батака, не би било опадања ни спорог уздицања, ни тешког рађања, ни пораза ни победе, ни страхова ни нада. Било би одмора и мира. Али то није историја.

Да није било зла и да није било Луцифера, не би смо искусили трагање за истином, не би било ни ове књиге, која трага за истином, јер би смо пливали у истини и добру.

Не би смо имали чему да се надамо, пошто би нам све било дато.

Не би смо имали шта да очекујемо, пошто би све било ту. Како да не видимо шта смо због Луцифера изгубили а шта добили? Њему дугујемо мржњу и зебњу, освету и пад, и сумњу и знање и филозофију и књижевност. Не бисмо били оно што јесмо да се анђеосветлости не мота у сенци иза нас. Верујемо ли да смо довољно лепи, довољно добри, довољно блиски истини да би смо били иускључиво Божје дело? У нама има зла, и понекад волимо то зло. Политичари, песници, убице, љубавници непрестано нам довикују, баш као и ратне вође и друмски разбојници, у злу има лепоте. Људско биће је потпуно на Божјој страни, али историју и живот Богу отима анђеосветлости таме и дух зла.

Прво Луциферово оправдање јесте да га је створио Бог; друго је да нико, после Бога, не би дао свету толико непредвидљивости, тајни, узбуђења, толико опчињености и

на крају крајева, толико сурове лепоте, колико му је дао Луцифер.

Сада се поставља питање, шта би се десило у свемиру, посебно на једној забитој малој планети коју знамо по имену, Земља, да је Луцифер остао потчињен Богу. Тад не би било змије, ни кушања Еве, ни јабуке коју су, једно за другим, загризли жена и мушкарац. Не би било побуне анђела. Луцифер не би упутио изазов Творцу свега постојећег. Стварни свет, свет рада, патње и смрти, не би видео светлост дана. Историја се не би одвијала.

Луцифер и зло значили су за Бога најбоље јемство да ће свет наставити да траје, и да ће, на крају бити спасен. Сатана мисли да вара Бога, али Бог се служи Сатаном. Бог окреће зло против зла и Луцифера. Ослањајући се на зло, Бог је створио свет. Ослањајући се на зло, јеванђеоски Бог, такође откупљује свет и људе за високу цену, плаћа их рођеним Сином, који је управо он сам. Може ли се лепше и снажније овим примером дочарати да је Богу више стало до људи него до властите личности и судбине?

Некако подсвесно сам се надао да су то само бајке, приче и легенде, да никакав Ђаво заправо и не постоји, да су то људи измислили да би само плашили једни друге, као што се деца плаше вештицама, а сва деца знају да вештице не постоје. А да ли је баш тако?.

Сада ћемо пратити Ђавола (Сатану) кроз историју, видећемо да је он увек условљавао свет да поштује њега, кроз божанства иза којих се крио. Као што је Ђаво покушао да уништи поштовање Бога на небу, због чега је и најурен и постао пали анђео, тако он данас, овде на Земљи, инспирише светску заверу која делује скривено од очију јавности, а чији је циљ уништење хришћанске вере и успостављање владе Антихриста.

СТАН ЂАВОЛА

Ако се вратимо у далеку прошлост, видећемо да има трагова где је Ђаво живео, где је деловао и одакле је долазио у овај наш материјални свет. Да видимо за које изворе знамо!

Вергилије је писао о подземном свету у својој Енеиди: Његов јунак, односно главни лик из тог писаног документа, Енеја се спушта доле и прелази реку Стикс, али пре него што уђе у „Вртове блаженства“, он на самом улазу мора да положи дар у виду гране имеле. Енеја се зауставио на улазу и „на прагу испред себе заденуо грану.“ То је једна споредна епизода у целој саги, али када смо проучавали подземно светилиште, запањило нас је један готово неприметни детаљ. У доњем десном углу врата стајало је мало вијугаво удубљење са равним подножјем, на које би се могао ставити дар. Ово указује на нешто веома значајно: да Вергилијев опис путовања у подземље није био књижевна фантазија него је заиста заснован на стварном догађају и стварном месту – подземном комплексу код Баје у Италији.

Вергилијева прича о Енејевој посети подземљу била заснована на искуствима стварних посета чувеном пророчишту.

Подземну водену површину на коју смо наилазили назвали смо „Стикс“ Сасвим је јасно да је бар један део путовања подразумевао пловидбу чамцем преко ове воде, јер су са друге стране пронађене степенице које пружају пролаз до тунела који води до подземног светилишта.

Обратићемо се другом извору. Сам појам прелаза који води у царство мртвих има дугу традицију у грчком свету. Први извештај о таквом путовању јавља се у чувеној XI

књизи Хомеровог великог епа Одисеја. Одисеј се налази на свом сложеном путовању ка својој кући након битке код Троје, кад чаробница Кирка од њега затражи да се спусти у Хад, где је Персефона краљица, како би потражио савет од духа једног чувеног, али мрвог становника Тебе. Хомер описује како Одисеј плови ка неком „маглом обавијеном“ месту који се зове „Град вечне измаглице“, место до ког сунце никада не може да се пробије кроз небо које тоне у дубоку таму. Управо се одатле Одисеј спустио у свет мртвих.

Научници сада тврде да је то прастаро веровање, то ужасно место оковано маглом и измаглицом које је Хомер споменуо, у ствари је у области древне Баје; оно је некада било, јавља нам он, „прекривено дивљим шумама, огромним и непроходним. које уливају осећај сујеверног страхопоштовања“ и било је „испуњено сумпором, ватрама и изворима вреле воде“ – то су застрашујуће и опасне вулканске активности које на крају крајева зависе од истих тектонских сила као и планина Везув која је на отприлике двадесет пет километара одатле.

Сви старији историчари а међу њима је свакако најважнији Ефор који је живео у четвртом веку п.н.е. Он је причао о неком подземном пророчишту близу древне Баје. Говорио је о посебним свештеницима који су опслуживали пророчиште, живели испод земље, и никада нису видели светлост сунца, а кретали су се кроз подземне тунеле у које су одводили оне који су трагали за средиштем пророчишта „изграђеном дубоко испод површине земље.“

Неки савремени стручњаци сматрају да је ово пророчиште код древне Баје. Али они који су заиста ушли у тунеле и лично видели све доказе, не гаје готово никакве сумње, где убрајам и себе, јер сам имао прилике да их обиђем.

Да не дође до неспоразума дужан сам да објасним да пророчишта су била распрострањена свуда у древном свету као места на која су краљеви и владари одлазили у потрази за политичким саветима. То су била места на којима су они могли да добију одговоре на питања везана за важне одлуке које је су морали да донесу. Међутим ово пророчиште је било посебно, оно је стекло славу као „пророчиште мртвих“. То је уствари место где се упражњава комуникација са мртвима.

То је било место са кога се улазило у подземље и то је било место састанка са боговима.

Оставимо сада древне записе и легенде по страни и да видимо да ли стварно постоји нешто чиме би наука то поткрепила. Једно од најчуднијих места на свету на којима сам икада био не налази се, у амазонским прашумама, или у Сибиру, на Тибету, у Средњој Америци, него се налази у срцу саме цивилизоване Европе, налази се у Италији, у северозападном делу Напуљског залива, изнад мале луке која се зове Баја. Узани улаз у њу је мудро скривен међу трошним рушевинама које су раштркане по терасастим усецима дуж околних брда. Прво што смо уочили када је наш бродич ушао у луку је вулкан Везув који се претећи надвио над целим заливом, мада од Баје до Везува има неких двадесет и пет километара што нам ненако улива поверење за не дај Боже, никад се не зна!

Ујутру сам се нашао у екипи археолога, истраживача, које је водио искусни Сицилијанац Ђоакино, иначе мој велики пријатељ. Ово није туристичка атракција и нема ничег срећеног, тако да смо се нашли поред неког великог зида, узели неке велике металне мердецине коју су ту остављење од њиховог задњег уласка под земљу. Испред мене се спустио Роберт Темпл, светски признат стручњак за древне технологије. После вишегодишњих подношења захтева, италијанске власти задужене за археологију су им

тек ове године издале дозволу да могу да уђу у ово неиспитано налазиште.

Испред нас је узани улаз урезан у предњи део стене пружао приступ до загонетног подземног комплекса. Наместили смо заштитне шлемове, укључили светла, и кренули са блештавог сунца нагло у мрки мрак. Та изненадна промена је била веома непријатна.

Носили смо заштитне маске са хемиским филтерима за случај да испадне да тамо стварно постоје штетна испарења како су тврдили италијанске власти, када су нам издавале дозволу за обилазак овог подземног локалитета.

Са обе стране смо видели мала удубљења која су свакако служила за одлагање лампи. Тунел се полако спуштао на доле у почетку је био комотан а касније се сузио да неби се могла размимоићи два човека. Позади нас, блештао осветљени улаз је полако бледео из нашег видика, препуштајући нас устајалој тишини која нас је окруживала.

После узвесног времена благо се спуштајући, прошли смо поред неке грађевине са леве стране која је личила на нека зазидана врата: истовремено је тунел почео да се рачва и био је још приметнији стрми пад. После неких сат пешачења кроз тунеле одједном се испред нас испречила вода. То је било огромно удубљење са водом. Тунел се губио у његовим дубинама. Та подземна водена површина је вештачки направљена баш као и сам тунел. Неколико ниских степеница је водило у воду,

Таман пре него што смо стигли до те подземне водене површине, спазили смо рупу у десном зиду тунела; вратили смо се и успузали се у њу четвороношке. Мало даље од тога нашли смо се у другом бочном тунелу који је сада ишао на више. Ту су некада биле степенице, којих више нема јер се обурвао кречњак по коме смо једва ходали.

Опет смо застали испред нечега што нам је скренуло пажњу; зазидани улаз до неке подземне одаје или сале,

можда неко светилиште. Ту се тунел опет рачва, опет дилема, лево или десно. Ја бих лево, али они су одлучили десно. Приметио сам када год имају дилему куда, они увек иду десно, не знам због чега. „Клаустрофобија“ би била превише благ израз за ситуацију у којој смо се нашли после неколико сати тумарања насумице по овим подземним тунелима. Међутим као млад био сам планинар и спеолог и провео доста времена истражујући пећине, знао сам из искуства како да се борим са повременим изливима панике који се јави кад год се неко нађе у дубоком скученом простору који на махове пружа осећај као да сте живи закопани.

То се посебно односило на нашу следећу етапу која нас је чекала. Први је ишао Ђоакино, затим Роберт, па Ђино, Пепе и ја ту одмах иза њега. Сви смо били везани канапом за чланак десне ноге, јер ако се некоме деси нешто ови други могу да га извуку напоље. Ушли смо у тунел чија је таваница била толико близу да сам, са шлемом на глави да ме заштити од оштрог камења од горе, морао да пузим на стомаку, одгурујући се стопалима и вукући се рукама. Нисам могао да се окренем јер је тунел био широк само пола метра. Само сам се надао да ови Италијани знају шта раде и да овај тунел води некуда – и да ћу када стигнем тамо моћи да се окренем и вратим назад.

Надао сам се да се неће баш сада таваница срушити на нас. Наде су ми се испуниле и после мукотрног пузања, тунел је постао дупло шири а таваница се полако подизала на гое, али је зато пад био све већи, чак и непријатно велики. Да смо се кретали тешко држећисе за зидове, који су били чврста вулканска стена, сетих се тада да је вулкан Везув само двадесет и пет километара далеко, а ми управо пузимо према њему. Боље је тако него да је обрнуто да његова ужарена лава крене према нама.

Како смо провели цео дан у тим лавиринтима у коме су се Италијани сналазили одлично јер већ дуго истражују те подземне ходнике, решили смо да се вратимо јер напољу је већ био сумрак. У хотелу ми је Ђоакино објаснио да то што сам видео, то је место на које су људи долазили да би се упознали са божанским тајнама Далеког света. Питао сам зашто су стално ишли десно, зато што се увек препоручује у древним записима – и онда би прешли преко те вештачке реке како би стигли до унутрашњег светилишта, које је служило као улаз до доњег света и до краљевства богова за којима су трагали. Да би се вратили упућеници су могли поново прећи реку. У исто време, споредни улаз је обезбеђивао свештеницима директни прилаз светилишту где би чекали да се упућени појаве.

Све је поприлично подсећало на посете подземном свету које су антички писци описивали. Они су обично започињали са причама о посетиоцима пакла преко реке Стикс превози неми Лазар Харон. Потом, након уласка у свето краљевство, путник је уживао, како Вергилије каже, „у местима ужитка, земљи зелених паркова, где душе могу да предахну усред Вртова блаженства.“

Нико незна ко је саградио ту подземну структуру. Могуће је да су је ископали Грци већ негде у седмом веку п.н.е. Или нека виша сила! Још нико не може да каже у које је сврхе коришћена. Исто тако нико незна када је запечаћена нити зашто је њено постојање било скривено. Сва та запечаћена врата на која смо наилазили није нам падало на памет да отварамо, јер легенде кажу да су то одаје самога Ђавола. Многи радознали који су много пре нас ту долазили и покушали да отворе врата падали су мртви, вероватно од отровних испарења, јер не заборавимо у близини је вулкан Везув. Зато су Италијанске власти запечаћили врата да се више никада не отварају.

Много пре тога је Марко Агрипа, истакнути римски восковођа и адмирал у доба Цезара Августа и деда императора Нерона, из нама непознатих разлога донео одлуку да је то место до те мере опасно да мора бити збрисано са лица земље, па је наредио да га напуне кршом, вероватно негде око 37. г.п.н.е. Оно где смо ми тумарали испод земље цео дан, само је делић тог огромног комплекса испод земље. Садашње процене кажу да је требало најмање тридесет хиљада силазака у тунеле да би се затрпали. То нам говори о снажној решености да се то налазиште затвори за сва времена. Шта је то Агрипу тако уплашило? Ако није он то учинио, ко је то учинио и зашто?

Зашто је требало да прођу двехиљаде година да би се тек данас неко одважио да то истражује. Зашто се крило, зашто се крије и данас, да није то можда у некој вези са Ђаволом.

У мају 1965. ронилац америчке војске оуковник Дејвид Луис ишао је са експедицијом двоје научника, Робертом Паџетом и Робертом Темплом. Они су ишли сво док нису наишли на тунеле где је температура ваздуха била 49 целзијусових степени. Температура воде је такође била 49 степени. Наравно да су одустали и још увек је остала мистерија неразјашњена.

ЈУЧЕ ЂАВО

ЗАШТО БОГ ЋУТИ ?

Питање свих питања, од када су људи почели да верују у једног бога је, зашто се, упркос идиличним правилима свих религија, на свету сваког дана дешавају све монструознији и бројнији злочини? Онај ко је свакодневно суочен са ужасним патњама, разарањима и страдањима недужних људи, жена, деце, ко гледа бол, сузе, смрт, страх, незнађе, неминовно се пита, макар у себи, дубоко у срцу, „где је Бог, како може да остане равнодушан према овоме што се дешава? Зашто ћути? Данас већина људи поставља та питања, није само реч о ратовима и убијању. Људи губе веру у Бога због многих ствари: жеље за успехом, каријером, новцем, славом, престижом. Безбожништво је болест која изједа омладину и чини је лењом, незаинтересованом, несрећном, бесциљном.

Нико не може да схвати све, па ни ја. Ја не покушавам никога да убедим у своје мишљење. Не уздижем Бога на престо, само покушавам да кажем да није Бог тај који ћути, већ смо ми, људи постали глуви и неспособни да га пронађемо у себи. Мислим да није тешко објаснити да све што је божје, није могуће видети очима и осетити рукама - то се осећа, разуме, замишља и даје наду у боље сутра.

Ајнштајн је говорио да је универзум повезан невидљивим и нераскидивим везама. „Не може се обратити ни један цвет а да се не узнемири нека звезда“ - говорио је Ајнштајн.

Не може се оплакивати умрло дете а да се не помисли на радост коју је до тренутка смрти то дете пружало себи и околини. Мислим да постоје врло мало људи као ја, који су способни да сагледају срећу и у боли, (свако зло има и своје

добро, у свакој несрећи налази се клица, заматак среће). Бог је уствари у срцу онога ко жели да га нађе, и он не ћути, он кроз наше мисли дела показује прави пут.

Да би човек видео довољне су му само очи, а да би разумео свет око себе, потребна је љубав, само љубав. Уз велику љубав није потребно велико разумевање, љубав све надокнађује, Ко је способан да воли сиромашне, болесне, преступнике, губитнике свих врста, не може да каже да Бог не постоји.

Сигурно је да ће људи ово питање и даље поста. вљати. Нарочито они који пате, који су доживели неправде, трагедије, болести и друге недаће. Али је такође сигурно да само љубав и вера могу помоћи људима да постану бољи и да побољшају свет у којем живе.

То је све лепо и лако рећи. Хришћанство нас учи да љубав нема везе са разумом, са свешћу и подсвести. Љубав се налази само у срцу. Воли се само срцем. Захваљујући науци, посебно медицини, човек је успео да пресади срце другом оболелом човеку. Имамо још драстичнији пример, човеку је пресађено срце мајмуна. Додуше такав човек нажалост није дуго живео, али је живео. Како је тада тај човек волео са туђим срцем, посебно са мајмунским?

Мислим да религија нема одговор на тако нешто.

ТРАНСФОРМАЦИЈА ЛУЦИФЕРА

Ко је уствари Луцифер (Ђаво)? То је одбачени анђео, а први писани извори говоре о његовој сталној трансформацији, а прва му је трансформација у Нимрода.

Ко је уствари Нимрод? Он се прво претворио у Нојевог праунука Нимрода, навео је прве потомке Ноја да се побуне против Бога. Ова завера о којој ћемо говорити све до самог краја ове књиге почела је још у доба Нимрода, тог злог генија који је, у Месопотамији, први започео древно отпадништво. Почетак његовог царства је Вавилон.

Шта је он уствари планирао? У свему што је планирао и чинио, Нимрод је то, свакако, чинио „против“ Бога. Многе је завео и удаљио од Творца (Бога), осмисливши планове за светску заверу против Бога. Та завера траје и данас и улази у своју завршну фазу. Из тога су проистекле све вавилонске паганске секте.

Који је стварни циљ Луцифера? Циљ ових 5000. година је увек исти. Да уједини свет и наметне му светску владу и да уздигне Луцифера као јединог бога овог света! Ова Луциферова завера за уништење свих вера и збацивање свих влада, како би се успоставила владавина Светске Луциферове владе, одвија се данас у периоду који је познат под називом „Доба Водолије“ или „покрет новог доба“. (Нови светски поредак).

Луцифер у лику Нимрода изградио је прву државу у свету, Ниниву и прогласио се под именом „Нинус“ за божанство. Он је први подстакао људе да ратују против својих суседа, пошто је језичка збрка расула најраније Нојеве потомке широм планете (када им је Бог срушио вавилонску кулу и укинуо заједнички језик) да се више не могу споразумевати и растурио их је широм света. Сведоци

смо задњих деценија да Луцифер опет покушава да направи један заједнички светски језик на коме би се опет сви људи света споразумевали. Пошто је покушај са есперантом пропао, сада се уз помоћ интернета покушава да енглески језик буде заједнички, (колико ће успети видећемо). Пре него што су почели међусобно да ратују, најпре је изменио пријатну уздржљивост древних људи, подстичући њихову страст - жељу за освајањем. Та жеља већ 5000. година не јењава већ напротив расте. Он је први повео ратове против својих суседа и покорио све народе од Асирије до Либије јер они тада још нису познавали вештину ратовања.

Његова стална трансформација била је вишеслојна.

Његово име у Египту било је Озирис.

Међу Римљанима је био поштован као Марс (што значи „побуњеник“).

Англо-Саксонци су га називали Зернебогус, што значи (смео побуњеник).

Када су Израелци престали да поштују Господа Бога прихватили су обожавање паганских богова својих суседа.

За почетак можемо извести и неки закључак, који се састоји у томе, да стално од самог почетка, постоји духовни сукоб између Бога и Луцифера, хришћана и поштовалаца Луцифера. Тај сукоб према пророцима завршиће се апокалипсом. Сада да објаснимо прво шта је то апокалипса?

Апокалипса на грчком значи „откривање“ нечега што је скривено. Јован је у својим визијама то и видео и онако језиво описао у свом чувеном Откровењу. Апокалипса има две фазе. У првој ће сви праведни људи бити пребачени у „трен ока“ у другу паралелну димензију, у којој већ живе бивши праведници. Тек после тога долази до друге фазе Апокалипсе, односно долазак Спаситеља, суд, и кажњавање оних рђавих који су радили по начелима Луцифера.

Није на одмет да се још једном подсетимо, шта се дешавало у давној прошлости између нас и нашег Творца. Ако се све старе легенде пажљиво протумаче, из њиховог симболизма може се доћи до закључка да је у питању била нека побуна свемирских, односно „небеских“ размера. Наводно, човек није био задовољан својим рајским, савршеним духовним стањем и по наговору лукавог и поквареног Луцифера, напустио је свог Оца и са његовом дозволом се раселио по материјалном свемиру.

Са нама је у материјални свет протеран и ђаво. Ђаво, односно Луцифер је сво време са нама у овом материјалном свету и једино тако можемо протумачити целокупну људску историју препуну крви, масовних убистава и ненормалног понашања како појединаца, тако и целог човечанства. Заправо Луцифер управља и влада овим материјалним светом, а да је само мали број људи свестан тога. Том приликом, наш Отац, препун љубави и разумевања за своју наивну децу, оставио нам је последњу шансу да му се поново вратимо. Сви ми који у овом животу схватимо превару и покајемо се, вратићемо се свом Оцу. Сви који се определе за ђаволов свет, припашће њему и његовом одвратном друштву. Када је видео да ће ђаво завести добар део човечанства, Бог нам је повремено слао своје духовно надарене људе и видовите пророке да нас упозоравају на смртну опасност. На крају нам је послао и свог Сина, да плати наше грехе и да нас упозори и објасни нам да ћемо само преко њега и његових савета поново проћи кроз „златна врата“ у град вечног живота. У Новом завету су описани детаљи Исусовог скорог повратка, као и услови нашег спасења од ђавола.

ЈОВАНОВО ОТКРОВЕЊЕ

Сада ћемо се вратити поново Јовану и цитираћемо неке од његових визија и покушати да их схватимо на данашњи савремени начин и да видимо да ли је то логично ако већ не знамо да ли је тачно.

Цитат; „И доћи ће из свог места, са краја севернога и подигнуће се на мој народ Израиља као облак да покрије земљу. И цар ће северни ударити на њ као вихор, с колима и коњима, и с многим лађама и ушавши у земље Израиљеве преплавиће их и проћи. И тако виђах у утвари коње и оне што следаху на њима, који имаху оклопе огњене и плаветне и сумпорне, и главе коња њихових бијаху као главе лавова, а из уста њихових излажаше огањ и дим и сумпор“.

А да се овде ради о тенковима и оклопним возилима, сведоче „оклопи“ и чељусти које „бљују дим и огањ и сумпор“. Замислите себе пре две хиљаде година како сте уснули сан у којем вам неко провиђење приказује напад тенковских јединица. Како би сте их ви описали, кад вам је једино коњица позната као најмоћнија ударна сила вашег времена?

Јован наставља још прецизнији опис: *„И од овог зла погиле трећина људи, од огња и од дима и од сумпора што излазише из уста њихових. Јер сила коња беше у устима њиховим, и у реповима њиховим, јер репови њихови биваху као змије и њима иђаху“.*

Како би сте ви описали тенковске „гусенице“ којима су пузили попут „змије“

„И сабра их на месту које се на јеврејском зове Армагедон. И поста рат на небу. Михајло и анђели његови ударише на аждаху, и бораше се аждаха и анђели

њезини. И не надвладаше, и више им се не нађе места на небу“.

Овде се говори о будућим ратовима и нападима израелских суседа на нову јеврејску државу. У време пророка Јована, чак је такво место и постојало у Израелу. Звало се Хаг-Магедон, а на тој чистини сада се налази велика база израелских ваздушних снага. И баш око тог места водила се главна ваздушна битка између „злих анђела“, односно нападача, и „добрих анђела“, односно бранитеља обновљене Израелске Државе. Резултати тих регионалних сукоба добро су нам познати. Упркос превласти у људству, тенковима и авијацији, арапске армије нису успеле покорити малу Израелску државу.

Ако смо већ почели да верујемо у предзнаке пре Откровења, очигледно је да смо живели против Христовог учења. Зато се тај систем и назива „анти-Христов“. Према пророцима пре појављивања другог Исуса појавиће се неки Божји знаци који ће указивати на то. Да не бих набрајао све знаке, прескочићу их и доћи до последњег, односно „пада великог Вавилона“.

Када сам 11. септембра угледао на ЦНН-у спектакуларни напад исламских терориста на небодере Светског трговачког центра у Њујорку и њихово рушење, знао сам да је то уствари значило пад, другог, великог Вавилона, последњег предзнака Исусовог повратка на ову нашу напаћену планету, онако прецизно описаног у Јовановом откровењу. Да ли је та визија пука случајност или је пророк Јован заиста видео рушење баш тих небодера?

„И повика анђеоло јаким гласом говорећи: паде, паде Вавилон велики, који поста стан ђаволима, и тамница у сваком духу нечистоме“.

Када се тврди да је велики Вавилон био „стан ђаволима и тамница свакоме духу нечистоме“ он то говори о глобалној трговини, о мноштву међународних трговаца

који су се много обогатили на беди других, сиромашних. Добро се зна да су краљеви, шеици, председници, диктатори и многи други светски владари имали милијарде долара инвенстираних у трезорима СТЦ-а у виду берзанских акција, чистог злата, дијаманата и других вредносних папира.

У строфи 4 пророк Јован нас упозорава: И чух глас други с неба који говори: *„изађите из ње народе мој не да се помешате у грехе њезине, и да вам не науде зла њезина“*.

И на екрану се појави други авион терориста који се свом снагом залеће у други небодер. Бог с неба преклиње недужне службенике СТЦ-а да беже на време напоље, јер ће их задесити последице *„греха њезиног“*, односно зло које меље Вавилонску кулу као последица њених прљавих трговачких и политичких трансакција. Одмах је 20.000 људи испразнило доње спратове, али нису сви нажалост побегли, многи су недужни настрадали.

У свом Откровењу, глава 18, строфа 9, пророк Јован даље тврди: *„И заплакаће и зајаукати за њом цареви земаљски који се с њом курваше и бјеснише кад виде дим горења њезина“*.

Ни овде не треба коментар. Хиљаде пребогатих улагача из целог света заиста су изгубили у тој трагедији огромне милијарде долара и злата.

МАЈКРОСОФТ КОРПОРАЦИЈА

Да ли је четврта звер Мајкрософт корпорација која представља моћ новца?

У том смислу би Бил Гејтс са својим Мајкрософтом, као продужена рука Америке, последње велике звери из Откровења Јовановог (Откр. 13: 11-189), заиста могао имати велики утицај на данашње човечанство. Ако је ово тачно и ако се већ дошло до антитипског испуњења пророчанства, онда је крај овакве цивилизације вероватно близу. Зато сам ја у пређашњим поглављима већ нагласио да садашње млађе генерације могу бити очевици ако не и учесници силаска Исуса Христа и борбе између добра и зла..

Чињенице потврђују да је један од основних циљева „владара из сенке“ рушење хришћанства у целини. По показаним чињеницама то су савремени фарисеји којима је циљ да разоре Христову цркву и на њено место успоставе јудео - масонски храм.

И на крају као неки закључак, мораћемо опет да се обратимо Библији за помоћ, па да то „преведемо“ на српски језик. У Откровењу Св. Јована сатанско тројство сачињавају змија, аждаја и две звери. Ако у светлу тих односа симболе из 13. поглавља Откровења заменимо стварним појавама, добићемо зачуђујуће верно пресликавање противречних садржаја у садашњим збивањима. При томе можемо оправдано говорити о фасцинантној математичкој тачности по којој описи из Откровења, и ако настали пре две хиљаде година, логички непобитно описују савремено стање у светским односима.

По том кључу заменом симбола стварним појавама имамо да је:

Аждаја = Западна Европа (немачка доминација)

Прва звер = Америка (САД)
 Друга звер = Уједињене нације (УН)
 Залечена смртна рана = Западни војни савез (НАТО)

Погледајмо како изгледа стварни опис, затим опис после замене симбола, и на крају објашњење шта се, у светлу библијског пророчанства, стварно догађа на светској позорници.

Први пример:

„И аждаја јој даде своју моћ и свој престо и велику власт. И видех једну од њених глава као да је рањена на смрти, али њена смртна рана би залечена. И задиви се сва земља и пође за звери“ (Откр. 13: 2,3).

Дакле: Западна Европа даде Америци своју моћ и свој престо и велику власт. И видех НАТО савез као да је рањен на смрт, али његова смртна рана би излечена. И задиви се сва земља и пође за САД.

Заиста у наше време, посебно током рата у БиХ, Западна Европа препустила је своју водећу улогу и дала власт САД. И САД спаси НАТО (главу аждаје на смрт рањену) од распада и ојача га. У том раздобљу цео свет поче следити политику САД (пође за звери).

Други пример:

„И поклонише се аждаји што даде власт тој звери и поклонише се звери говорећи: ко је раван звери и ко може ратовати са њом?“ (Откр.13:4)

Што ће рећи: и сви се поклонише Западној Европи која даде власт САД, поклонише се и САД, говорећи: ко је раван САД и ко може ратовати са њом?

Савремена слика света потпуно одговара овом пророчанству од пре две хиљаде година. Цео свет данас се клања економској и политичкој моћи Западне Европе (аждаје) истовремено страхујући од САД (прве звери), чијој војној снази данас нико није раван и не може „ратовати са њом“.

Трећи пример:

„И видех другу звер како излази из земље, и имала је два рога као у јагњета, и говораше као аждаја. И она је извршавала власт прве звери, чија је смртна рана залечена“ (Откр. 13. 11,12)

Значи: и видех како настају Уједињене нације, и беху мирољубиве као јагње и говорише као Западна Европа. И оне почеше извршавати власт САД пред њом и учинише да се земља и њени становници клањају САД, која залечи НАТО савез.

Уједињене нације основане су да праведно и мирољубиво заступају све народе и нације (два рога као у јагњета), и то по начелима западноевропске демократије (говораше као аждаја). Међутим, УН се под притиском одричу тих начела и послушно извршавају власт САД (прве звери).

Да се „залечена смртна рана“ односи на НАТО савез потврђује и то што се она у Откровењу везује за аждају (Западна Европа) и за прву звер (САД), а НАТО је основан баш као савез Западне Европе и САД.

Четврти пример:

„И она чињаше велика чудеса, тако да и ватру с неба спусти на земљу пред људима“ (Откр. 13,13)

Конкретно: и САД чињаше велика чудеса, тако да бомбардовањем ватром спржи земљу пред људима. По

налогу САД, УН су донеле одлуку о бомбардовању Срба у БиХ и у Србији. У тим суровим нападима НАТО снаге под вођством САД „ спустише ватру с неба“.

Пети пример:

„И даде јој се да зарате на свете и да их победи. И даде јој се власт над сваким племеном и народом и језиком и народношћу“ (Откр.13:8).

Ето: и даде јој се да зарати на Србе и Ирак и да их победи, и САД-у се даде власт над УН које заступају све народе и језике.

Шести пример:

„И дадоше јој уста која говоре велике речи и хуле, и даде јој се да тако ради четрдесет и два месеца... И учини да сви, мали и велики, богати и сиромашни, слободни и робови, начинише на својој десној руци или на свом челу, да нико не може ни купити ни продати сем онога ко има жиг, име звери или број њеног имена“ (Откр. 13:5,16,17).

Овај пример довољно је јасан и није потребно извршити замену симбола са стварним појавама. Уосталом погледајте сами. Уз „велике речи“ о демократији и људским правима, Западна Европа (аждаја) и САД (звер) наметнули су Србима до тада у историји незабележене санкције. Од Срба нико није могао купити ни продати, осим оних који су добили посебне дозволе печатирани од стране УН, тј САД. И та „власт звери“ трајала је баш у дан проречена 42 месеца - од 30. маја 1992. до 22. новембра 1995.

Шта рећи на крају? Они који су разапели Исуса Христа, Јевреји, не само да су се одржали ових две хиљаде

година, не само да нису нестали, већ напротив уз помоћ Хазара, племена која су живела око Каспијског мора, који су примили јудаизам у 9 веку, сада су Јевреји постали владари Света. До скоро су били владари из сенке, а сада ових задњих година изашли су из сенке и више није тајна ко влада светом. Тајна је једино докле ће то ићи тако. Докле ће 99% становништва на Земљи пристајати да буду сиромашни робови онима којих нема ни 1%.

Ја мислим да то неће трајати дуго, да ће нова светска револуција поћи из Јужне Америке, без обзира што су њихове методе толико перфидне да је просто невероватно.

Као прилог даћу фотокопирану документацију:

КО ВЛАДА РУСИЈОМ у 1920. години.

Састав савета народног Министарства има укупно 22 члана. Од тога је 3 Руса, 2 Јермена и 17 Јевреја.

Војно министарство броји 43 члана: Руса 0, Латиша 8, Немаца 1, Јевреја 34.

Комесаријат унутрашњих послова броји 14 чланова. Сви су Јевреји.

Чланови Чрезвичажне комисије „Чека“ броји 64 члана: Руса 1, Пољака 3, Јермена 2, Немаца 3, Латиша 10 и 45 Јевреја.

Министарство иностраних послова има од 17 чланова: Руса 1, Јермена 1, Латиш 1, Немаца 1 и Јевреја 13.

Министарство финансија броји 23 члана. Сви су Јевреји.

Чланови техничке комисије за ликвидацију приватних банака, дакле, од 29 чланова; Руса 2, Латиша 2, Пољака 1, Јевреја 24.

Министарство правде има, дакле, од 19 чланова, има ; Руса 0, Јермена 1, Јевреја 18.

Комисија народне просвете, дакле, од 52 члана има; Руса 2, Финаца 2, Латиш 1, Мађар 1, Немаца 2, Јевреја 44. Да не набрајам даље, исти је однос и у министарству социјалне помоћи, Министарству рада итд.

Лако је сада извести закључак ко влада Русијом на чијем је челу био Лењин. Пошто је немогуће доћи до сличне документације за Француску, Енглеску и неколико Европских земаља, остаје претпоставка да је и у њима било слично стање.

ЛУЦИФЕРОВЕ ТРАНСФОРМАЦИЈЕ

Када је Луцифер избачен заједно са нама у овај материјални свет, он је стално доносио несрећу, ратове, крвопролића. Он се стално трансформисао у различите људске материјалне ликове. Значи Антихрист је уствари један систем који функционише већ више од 2.000. година.

Не морамо да се враћамо на сам почетак историје људског друштва. Довољно је набројати његових двадесетак појављивања у различитим историјским личностима. У свима њима је он отелотворење зла и једино што повезује све те личности у историји јесте зло, злодела која су они, односно он кроз њих починио у историји, јесте што су имали неограничену моћ над животима других људи. Када се погледају групно, њихови животи се, као један, протежу на близу 2000 година - од Калигулиног рођења у Римском царству 12 године после рођења Христовог до геноцида над камбоџанским народом током 80 тих година XX века. Мотивисани влашћу, религијом, страшћу или политичким убеђењем, ови мушкарци и жене су одреда постали у целом свету синоними за терор и смрт.

КАЛИГУЛА, цар шизофреник.

Шизофренични император искористиће ту моћ да би терорисао, силовао и убио лично, са садистичким одушевљењем. Две хиљаде година касније, његов сексуални живот ће и даље важити за изопаченост. Уживао је у мучењу, захтевао је лагану и болну смрт док је обедовао. За прво време Сенат је њиме био одушевљен, баш колико и сам народ. Антихрист се свих 2000 година игра и шегачи са нама. Можемо да му препознамо сценарио који је почео са Калигулом, па све до данашњих дана. И Хитлера су дочекали и народ и политичка власт раздрагано, па и Милошевић је прошао тај исти пут, када су му слике биле излепљене на свакој бандери у сваком селу. Разлика је само у нијансама. Калигула је уживао у сексу са рођеним сестрама, уживао у страшној смрти гладијатора. Када Антихрист искористи сваку историјску личност, он иде даље и остави судбини све њих, сви заврше исто, одбачени од Антихриста, па како се ко снађе.

Калигула је био луд, он је свога коња прогласио за конзула. Бескрајна власт коју је имао дозволила му је измотавање, па је могао и своје сестре да прогласи богињама. Његови су планови и ратови били обична фарса. Калигулина опседнутост божанским била је неконтролисана. Као син бога Сунца удварао се Месецу, Јупитер му је био брат итд. Поставља се питање како је могао један очигледно луди владар да влада Римом, Сенатом који су сачињавали паметни људи. Једино објашњење је да је он дело Антихриста, да се у њега уселио Антихрист и онда је могао да се руга и народу и Богу.

НЕРОН

Када је 54. године н.е. Нерон постао цар, Рим је био у зениту своје моћи. Царске легије су својим освајањима учртале царство које се протезало од обала Рајне до пустиња Сахаре. Више од шездесет милиона људи, петина светске популације, живело је под заставом римског орла, али Нероновом тиранском четрнаестогодишњом владавином римско златно доба доћи ће до свог краја. Нерон је био первезан, убио је рођену мајку, брата, жену, и убио је свакога ко би му се испречио на путу. Његова окрутност, насиље и гротескна незајажљивост за самољубљем довели су Римско царство до саме границе политичке и финансијске рушевине. Опако је прогонио хришћане, за које ће бити највећи симбол зла: Антихрист.

Почетак његове владавине био је дочекан са великим одушевљењем, увек исти сценарио код свих диктатора. Прво одушевљење, затим отрежњење, и на крају разочарење. У ноћи 18. јула 64. н. е. Године Рим је почео да гори. Није сигурно да ли је то био несрећан случај или део царског перфидног плана. Нерон је измислио оптужбе да су хришћани подметнули ватру. Многе хришћане је разапео на крст а многе је спалио. Увече би своје вртове обасјавао живим хришћанским буктињама. Неронов напад на хришћане било је прво прогањање хришћанства у Римском царству. Верује се да су и ученик Петар и апостол Павле били мучени и убијени током Неронове власти.

АТИЛА ХУНСКИ

Један човек, у петом веку, утерао је страх у кости и уништио милионе људи. Атила хунски краљ предводио је стотине хиљада крвожедних варвара преко равница Европе, мучећи и силујући свакога ко би им се нашао на путу. Успео је да оснује огромно царство које се простирало преко делова територија Немачке, Русије, Пољске и захватило велико парче југоисточне Европе. Познат као Бич Божји, Атила је својим дивљачким методама бруталног уништавања обавио страхом моћно Римско царство, и у свом трагању за златом и моћи сравњивао градове са земљом, убијајући на хиљаде људи.

Хуни су пљачкали цркве и манастире, секли монахе и девице, скрнавили гробове светаца. Атила је заузео више од стотину градова.

Антихрист се просто шегачио са људима кроз историју. Доказивао је људима да народом може да влада апсолутно луд владар као Калигула, да хришћане може да прогања како ко хоће, као например Нерон, да целу хришћанску Европу може да прегазе крволочне хорде Хуна.

ПРИНЦ ВЛАД ДРАКУЛ :

Личност Дракула води порекло из петнаестог века, од кнеза Влашке, у Румунији. Влад Цепеш, чији је надимак „онај који набија на колац“, због зверске навике да Турке који су хтели да освоје његово царство, споро набија на колац и да уз вечеру пије њихову крв. Име Дракула значи господар Ђаво.

Антихрист је изабрао безброј палих анђела који су улазили у разне историјске личности и сви су се они трудили да покажу разноврсну лепезу оригиналности приликом мучења људи. Један пали анђео трансформисао се у древној кнежевини Влашкој, на чијој се територији данас простире данашња Румунија. Изронио је мушкарац који ће постати надалеко чувен по измишљању нових метода мучења и егзекуције. Током његовог крвавог седмогодишњег владања, владар ове кнежевине застрашивао је не само народ којим је владао него и странце. У својој убилачкој параноји, допринео је смрти више од 100.000 људи.

ФРАНЦИСКО ПИСАРО:

У њега је такође ушао један пали анђео и његова сврха је била да Антихрист докаже људима и Богу да је он способан, као Франциско Писаро, један обичан сељак, који је био најслабије опремљен као освајач туђих територија у историји. Па ипак, гле Антихристове ироније и шегачења, у име Христа, уништио је са пар стотина војника, моћно царство Инка са преко милион војника. Он је Шпанији подарио један од најбогатијих иметака. И не само то, Писаро је, такође, и основао град Лиму у Перуу, и на тај начин отворио пут којим је шпанска култура загосподарила Јужном Америком.

КРВАВА МЕРИ:

Антихрист се просто ругао људима, када је један од његових палих анђела ушао у историјску личност, да би доказао нешто нелогично и просто немогуће. Али уз његову помоћ он је стално кроз историју доказивао да је све могуће. Католичка краљица у протестанској земљи. Иако је дан њене смрти 17. новембар 1558. године био проглашен за национални празник, и то остао више од 200 година, Крвавој Мери у Енглеској није подигнут споменик. Мери је била краљица римокатолик у новопротестанској земљи. Веровала је у своју мисију да Енглеску врати правој вери. Током њене четворогодишње владавине мучено је и спаљено на десетине хиљада протестанских јеретика, а ко зна колико их је у страху побегло из Енглеске. И она је као и сви њени претходници у мучењу била оригинална. Њен чувени специјалитет је био да се у њеном врту скину девојке голе и да се поливају хладном водом на температури испод нуле, док се не заледе. И тако залеђене би красиле њене вртове а она би шетала стазама и уживала у призору који је сама стварала.

ИВАН IV „ГРОЗНИ“;

У овом случају Антихрист не само да се ругао људима већ директно и самом Богу. Сви руски владари су аутократе и безгрешни, али овај монарх може да исказује своју вољу над робовима којима га је Бог подарио. Ако не послушаш када учиниш неку неправду, над било ким, не само да си злочинац кога треба казнити, него ти је и душа проклета, јер ти је сам Бог наредио да слепо слушаш свог принца. Цар је рођен усред снажне олује праћене грмљавином и то са два зуба. Антихрист је пркосио природним Божјим законима. Када буде умро у педесет петој години, Иван ће увелико оправдати заслужено име „Грозни“. Наредио је, и лично учествовао у окрутном истребљењу хиљада људи; под најстрашнијим мучењима нестајали су одани сарадници и заклето непријатељи. Нестајала су села, већа места чак и по неки цео град.

Као први цар свих Руса имао је апсолутну моћ над милионима људи. Није имао ни трунке милости према својим поданицима које је мучио. Пљачкао је и силовао само ради личног задовољства. Чак је убио штапом свог рођеног сина. Своју личност је показао врло рано када му је било свега три године, када је мачкама вадио очи и бацао их са куле и онда трчао доле да гледа њихову агонију. То је после радио и са људима.

Иван је иза себе оставио унесрећену Русију и мржњу спољних непријатеља због његових непотребних похода у којима је пљачкао, мучио и рушио све пред собом..

РАСПУЋИН:

Људи „секташ“ који је срушио једну династију.

У децембру 1916. године, надувено, кастрирано тело једног мушкарца извучено је из ледене реке Неве у Петрограду. Чим је вест о идентитету мртвог човека процурила, наслови руских новина просто су боле очи, „Нема више Григорија Распућина“! Људи свих животних доби, како богати тако и сиромашни славили су смрт „лудог калуђера“ који се подигао из најнижег друштвеног слоја да би постао можда најомраженији човек у Русији. Распућин је био инструмент за брисање 300 година старе династије Романов из историје и промену историје Русије за увек.

Са Првим светским ратом у позадини, почетним знацима и раним клицама револуције, полуписмени сибирски сељак, мистик, имао је злокобну, готово хипнотичку моћ над последњим царем и царицом Русије, Николајем II и његовом супругом Александром.

И овде је Антихрист спојио неспојиво. Довео је на руски престо немицу, некадашњу принцезу Аликс од Хесен-Дармштата, преименована по руском у Александру. Када је Русија заратила са Немачком, имали су за противника или савезника немицу као царицу. Нама је Антихрист оставио као задатак, као наслеђе, разумевање Распућина. Разумевање Распућина јесте кључ за разумевање и душе и бруталности Русије која ће доћи после њега. Био је сељак, био је претеча милиона сељака који су и поред вере у срцима, уништавали цркве, и који су, са сновима о владини Љубави и Правде, убијали, силовали и испунили земљу крвљу, на крају уништивши себе.

Нема ни једно логично објашњење за Распућинов однос са царем, посебно са царицом, да један неписмени сибирски сељак утиче на судбину целе Русије, изузев да је у њега ушао неки пали анђео и по диктатима Антихриста радио што је радио.

ПОЧЕТАК ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА

О Првом светском рату знамо скоро све. И који су узроци и који је повод, само га никада нисмо посматрали из овог другог угла, из угла шегачења Луцифера са људима. После одласка у градску већницу где је Поћорек, гувернер Босне и Херцеговине приредио пријем у част престолонаследника Франца Фердинанда и да се поврати од стреса јер је доживео бацање бомбе на њега.

Фердинанд је одлучио да оде до болнице и обиђе пуковника Ерика фон Мерица који је лежао повређен од те исте бомбе. Колона аутомобила је кренула, а да возач Франца Фердинанда није био обавештен о промени плана. Због тога је на углу једне улице погрешно скренуо. Поћорек, који се налазио у колима, возачу је указао на забуну, да би овај одмах зауставио аутомобил и кренуо уназад.

Гаврило Принцип, с револвером у руци, сатима је узалуд чекао на престолонаследникову колону јер није имао добре информације о кретању колоне. Његов положај је био тако неповољан да није ни могао да пуца на колону у покрету. Али сада се престолонаследник Фердинанд зауставио тачно испред њега. Била је то његова прилика коју му је припремио сам Луцифер. Скочио је на аутомобил и испалио неколико смртоносних хитаца и ти хици су повукли у смрт на десетине милиона људи.

ПОЧЕТАК РАТА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Како је Ђаво утицао на почетак Првог светског рата, тако је директно учествовао и на почетак рата у Југославији. Као што знамо из најновије историје грађанско-верски рат је почео прво у Босни, боље речено у Сарајеву. У Босни и Хецеговини су кулминирали политички сукоби, али још увек није било војних сукоба, рат се могао спречити и избећи. На томе су радиле све три стране у сукобу. Срби, Муслимани и Хрвати. Војска ЈНА је била јака, добро организована и на неки начин је требала да буде гарант мира. Пошто је Алија Изетбеговић са својим екстремним ставовима одударао од званичне политике која се водила у Парламенту, требало га је на неки начин спречити. Та се шанса указала када се он враћао са неког састанка у Лисабону, из Португалије. Војска је заузела аеродром у Сарајеву. Када је Изетбеговић сишао из авиона њега је војска привела у аеродромску зграду, по наређењу генерала Кукањаца. Он је био изолован у канцеларији директора аеродрома и није смео да има контакт са ником, јер се чекала одлука из Генералног штаба из Београда, са предлогом да се он пребаци у Београд и тако спречи крвопролиће које се надвило над Сарајевом.

И тада се десило нешто невероватно што је могао само Ђаво да изрежира и направи такав паклени сценарио. Некако у исто време док је он седео са директором аеродрома, зазвонио је телефон, кога је војска наводно искључила, јер су искључили све телефоне на аеродрому.

Када се јавио директор аеродрома, нека жена из Сарајева је ко зна како и на који начин дошла до тог броја телефона који је био заштићен и искључен. Имала је малу ћерку која је са школом тог дана отпутовала на ескурзију за

Шпанију. Интересовала се да ли је авион безбрижно слетео у Барселону. Када је Алија укапирао да он разговара са неким одмах је питао са ким разговара а директор је рекао са неком непознатом грађанком из Сарајева. Алија је затражио одмах телефон, представио се тој непознатој жени, рекао да је на телефону Председник Председништва БиХ, Алија Изетбеговић, објаснио је тој жени да је он ухапшен на аеродрому од стране војске и замолио је да оде у Председништво БиХ, или до телевизије, или да нађе било ког новинара, муслимана и да каже ово што јој је он рекао. Она је препознала глас, и најлакше јој је било а и најближе да оде до телевизије. Одмах је на телевизији емитовано саопштење Председништва БиХ да је њихов Председник Алија Изетбеговић ухапшен на аеродрому.

Истог тренутка муслимани излазе на улице са оружјем, праве барикаде, и Кукањац је био принуђен да га пусти да би стисао немире. Баш напротив чим се Изетбеговић дочепао слободе почело је крвопролиће у Сарајеву које се проширило на целу Босну и Херцеговину.

ПРЕОБРАЖАЈ ЂАВОЛА У РАЗНЕ ИСТОРИСКЕ ЛИЧНОСТИ

Мислим да нема сврхе набрајати даље и дали се он рецимо звао Наполеон Бонапарта. То би важило исто и за Ничеа, Маркса, Лењина, Стаљина све до данашњих дана. Он је једно време опседнуо Карла Маркса и своје идеје изводио кроз њега. Ево како је то радио.

Карл Маркс (1818-1883) је схватио религију као „уздах потлачених маса, опијум за народ, који ову патњу чини подношљивом“. Он је Бога одбацио као ирелевантног. Атеизам, негација Бога, такође је губљење времена.

Затим се уселио у Чарлса Дарвина и кроз њега, односно са њим направио огромну штету човечанству својом теоријом о еволуцији, посебно тврдњом да је човек постао од мајмуна.

Чарлс Дарвин (1859), износи хипотезу о еволуцији, која је била у контрадикцији са библијским приказом стварања у Књизи постанка. У суштини хришћанство је успело да се прилагоди теорији еволуције.

Пошто он већ 2.000. година чини један континуитет, он не одустаје и следећа му је жртва Ниче.

Ниче (1883) је прогласио рођење Нат човека који ће заменити Бога. Нови просвећени човек објавиће рат старим хришћанским вредностима, газити просте обичаје светине и најавити ново, моћно човечанство које неће трпети никакве слабашне хришћанске вредности љубави и осећања.

Сада је сасвим логично да је морао ући и у Фројда.

Сигмунд Фројд (1856-1939) сматрао је веровање у Бога илузијом коју зрели људи треба да одбаце. Лични Бог

није био ништа више од узвишеног лика оца. Жеља за таквим божанством проистицала је од жудњи за јаким, заштитничким оцем, за правдом и непристрашношћу и животом који траје вечно. Пројекција ових жеља је Бог, кога се људска бића плаше и коме се диве због сталног осећаја беспомоћности. Религија припада детињству људске расе. Она је потребна фаза у преласку од детињства у зрелост. Сада када је човечанство постало пунолетно, треба је напустити. Наука, нови логос, може заузети место Бога.

Многи Јевреји не могу више да се сагласе са библијском идејом о Богу који себе манифестује у историји, који је, кажу они, умро у Аушвицу. Ако је Бог свемоћан, могао је да спречи холокауст. Ако није био то у стању да заустави, онда је немоћан и некористан. Ако је могао то да заустави, а изабрао је да то не учини, он је несхватљив. Холокауст је покопао конвенционалну теологију.

Пошто смо схватили методологију Луцифера, било је сасвим очекивати да му жртва буде и Ајнштајн.

Алберт Ајнштајн Релативитет је чисто научна ствар и нема никакве везе са религијом.

Затим улази у неколико личности истовремено који чине модерну космологију.

Модерна космологија идеји о Богу задала је смртни ударац.

И тако стигосмо до данашњих дана и до Хокинга.

Стив Хокинг, у својој космологији не може да нађе простора за Бога.

ДАНАС АНТИХРИСТ

Напокон смо схватили да је Луцифер, Сатана, Ђаво и још нека од имена која се употребљавају, уствари једно те исто, знамо да сви ти називи означавају зло. Све скупа када се сабере негативна методологија која делује кроз историју

она има други назив за цео тај систем који је против Исуса и који ради вековима против Исуса, тај се систем назива Анти-Христ. Значи Анти-Христ делује 2000. година, а Луцифер преко 5000. година. За све горе наведене историјске личности уобичајено је да се каже да је то Луцифер, што је тачно. Трансформација Луцифера кроз људске ликове за задњих 2000. година назива се Антихрист. И на самом крају дошли смо скоро до завршне фазе система Антихрист. То се сада може сажети само у једну реченицу:

Владари из сенке.

ВЛАДАРИ ИЗ СЕНКЕ

ЖИГ ЗВЕРИ 666

Ко су ти вешти планери, владари из сенке, који су као угаони камен изабрали баш жиг звери и који је њихов циљ? Да ли је прихватање наметнутог бар кода 666 стварно одрицање од Христа и пристанак да нам електроника испија памет, а душу убаци у вртлог крајње неизвесности.

Као да смо усудом изабрани да будемо први сведоци о почетку тог процеса!

Сви производи који су означени електронским линеарним системом Bar Code имају у себи кодиран број 666. Било да ти ставе печат 666 или систем линија - иста је ствар, припадаш Антихристу! Ствар је у томе што владари из сенке, речима којима је исказано Божје стварање, желе да дају моћ свом злоумном стварању светске империје као давнашњег пројекта потчињавања човечанства.

Владавину, над људима Бог је препустио Ђаволу јер су га сами тражили када су избачени из Раја, оставио им је могућност да се сами изборе, покају и вратесе свом Творцу. За то време Ђаво делује, стварајући своје царство на Земљи, стварајући своју Империју Ума.

Ко влада царством електромагнетног спектра, господариће светом. Ту спадају радио и космичке вибрације, светлост и мождани таласи. Контролисати оно што човек мисли, нуди далеко већу добит од одузимање земље других народа. Будућа империја биће империја Ума.

БОГ И КОСМИЧКИ ИНТЕРНЕТ

Информације о нама, о догађајима, о постанку, о свему из прошлости и садашњости, уписана је на нематеријалној енергији, Енергији која је творац свега материјалног, односно сама Енергија је Бог Творац. Она је садржана у свему створеном. Бог је свуда, Бог је у свему и у нама, енергија прожима све што је створила и што је материјално.

Принцип релативности нас учи да су простор и време атрибути материје. Значи Бог је створио простор и време, онда простор и време не могу да садрже Бога, односно Бог не може да постоји у простору и времену.

Бог је у нама

Ми нисмо у Богу.

Енергија је створила све.

Све створено није у Енегији.

Само су наше информације и наша збивања у њој.

Ако је Бог створио васиону, значи он не може бити у њој, он је изнад ње, он је изнад науке, он је изнад Цркве као институције.

Међутим енергију Творца, кога сада зовео Бог, можемо својим језиком ради лакшег разумевања назвати и „Горизони космички интернет“ на који су сви људи и догађаји повезани.

Свако дело које смо урадили, које се коси са природним, односно Божјим заповестима, свака реч коју смо изговорили, свака мисао коју смо помислили, све је забележено на космичком интернету. Ту имамо све податке о нама и наша добра дела, добре речи, добре мисли чине позитиву. Такође наша лоша дела, лоше речи, лоше мисли чине негативу.

Сада та космичка Енергија, тај Суперразум или по нама Бог одредиће вам и награде и казне.

Представља ли смрт човека прикључење „личности умрлог“ том Суперразуму, прикључење или растварање у њему (што Црква назива Рај), или њену деградацију и њено искључивање – ако се тако може рећи, из „Торизионог интернета“? (што Црква назива пакао). Зависи како је ко заслужио у овом животу.

У прилог томе говоре сви они који су преживели клиничку смрт сведоче о проласку налик нешто тунелу и на крају тог тунела, свом утапању у нешто што бескрајно сија, Светлост, вероватно је то почетак Супер Разума, ти који сведоче о томе, они који су се вратили из нама за сада непознатих разлога, оно што ми називамо сама смрт може бити „нова форма спајања са колективним Космичким Супер Разумом.

Да ли се Бог потчињава логичким законима?

Бог се не потчињава логичким законима, јер он је Логос, надлогичан, него се логици потчињава човек и тако долази до идеје о Логосу. Тако сам уствари и ја дошао на идеју о Богу.

Да ли докази доказују Бога?

Човек упознаје Бога који постоји од вечности, пре икаквих доказа и апсолутно независно од њих. Дакле докази не доказују Бога него само упућују на Њега и указују на Његову егзистенцију.

Интересантна је појава у прошлом веку, када се идеологија, под називом атеизам, хтела да наметне као наука. Нешто што не постоји хтело је да се наметне као нешто што постоји.

Атеисти поричу Бога, али побуна против Бога или његово негирање је могуће само уз претпоставку постојања Бога, јер је борба или негирање нечега што не постоји бесмислено. Атеизам тако несвесно пориче нешто што

јесте, а не што није. Атеизам је уместо негираног Бога успоставио новог Бога и то више њих, Маркса, Енгелса, Лењина. Негирање Бога уствари изазива интерес за Бога зато је атеизам тако брзо пао.

Почне ли атеиста себе и свој став да одређује у односу на Бога, он већ показује да има појма о Богу – иначе како би се дистанцирао од њега? Сви они научници који кажу да Бог не постоји, прихватају постојање, Апсолута, Вационе, Супер Разума, а најчешће Природе, а под тим уствари подразумевају Бога.

Да ли се свет може објаснити само уз помоћ науке?

Не, свет је исувише компликован, да би се објаснио само уз помоћ науке. Како објаснити нешто уз помоћ науке, ако је то, а јесте изнад саме науке. Само уз помоћ натприродног можамо само покушати да разумемо мистерију постојања. Срећа је што сада вера и наука опет постају пријатељи. Теологија и наука данас улазе у један нов однос. Уместо као пре да подривају веру и осећај духовности, научна открића је данас потврђују.

Физичари су данас открили знаке према којима је космос идеално створен за живот и појаву разума. На пример, гравитација, однос електрона, протона, атома, су тако идеално подешене да би се у било ком другом односу атоми расули, па не би могли бити међусобно повезани, па би се звезде и цео космос растурили и неби било ничега.

Сада се поставља питање какве то везе има са науком?

Наука само постепено открива део по део нечега што већ постоји и што је створио неко други а не наука, рецимо васионски Супер Разум.

Ајнштајн је открио везу између материје и енергије. Ако би сада неко открио везу између материје и инфо-рмације, приближио би се размевању Бога, само обавештење има своје време које зависи од брзине његовог

простирања. То уствари значи, суштина поруке до неког долази раније, а до другог касније. То значи да обавештење о догађају може до примаоца поруке да стигне и пре него што се догађај остварио у материјалном свету.

Оно што се већ догодило на вишим нивоима неминовно се преноси на ниже, све до најнижег, материјалног. Материјалне појаве представљају груби отисак духовне стварности. У чулним облицима неприкидно струји оно што се већ догодило у духовно, свету, а што ће се на земљи тек догодити. Те поруке будућности се преносе преко симбола (нарочито у сну), знакова и сигнала. То Бог саопштава људима шта од њих тражи.

А Бог тражи од људи да спрече зло, да спрече деловање Ђавола, да спрече Антихриста да створи империју Ума.

Ако је хипотеза да Антихрист наступа преко компјутера, да се жели успоставити енглески језик као једини за споразумевање људи, да би се правила нова Вавилонска кула и покушало опет, по други пут досегнути до Бога, али незаборавимо да је Бог једном то већ спречио, и натерао је људе да говоре различитим језицима да се неби могли више тако лако споразумевати, (надам се да Бог то неће дозволити ни сада). Да видимо ко влада тим светом компјутера. Међу најпознатијим особама у тој области је Бил Гејтс III (Bill Gates III) власник корпорације „Мајкрософт“ Такорећи преко ноћи, он је, од милиона непознатих, постао један од најпознатијих и чак најбогатији човек на свету. Недоумице и велика питања искрсла су када је откривено да његово име, по компјутерски АСКИ коду (нумеричке шифре за ознаке и слова) има број, жиг звери-666.?!

Ту загонетку је продубио, а сумње појачао, нови податак. АСКИ шифра за змијолику ознаку долара \$ је број 36, а 36 је по својој унутрашњој структури најближи броју звери 666. Ево како: $2 \cdot x (6+6+6) = 36$, или ако саберемо све

цифре од нуле- закључно са 36, збир је 666 ($1+2+3+4+\dots+36 = 666$). Шта смо уствари до сада добили? Хајде да анализирамо.

Жиг звери = 666.
Бил Гејтс = 666.
Змијолики знак \$ = 666.

Шта се заправо сада дешава? Изгледа да је нашој млађој популацији суђено да присуствује доласку Исуса Христа и да види „борбу зла и добра“. Тога је свестан и Бил Гејтс, зато му се много жури. Направио је највећи пројекат до сада који се зове Теле - десик и кошта преко сто милијарди долара. По својој намени пројекат је популарно назван „Интернет на небу“. Његов циљ је да се до 2010. године, помоћу стотине сателита, Интернет буквално подигне на „небо“. Кад се то заврши „небеска комуникација“ ће бежично преносити информације у све делове света, а Интернет ће моћи да се усели у сваки дом, дакле ера информативног ропства, контроле ума, испирања мозга и предаје душе жигу звери, увелико се спроводи.

Што је најстрашније, опчињени зовом све већих телесних прохтева људи на све то добровољно пристају, шта више и активно подржавају тај црни сценарио. Да неко не помисли да је све то случајност, онда ћемо морати још мало да додајемо примере. На пример, у Немачкој, постојбини Аријеваца који се никада нису и неће одрећи претензија да владају светом, ред испред касе зову In Schlange (У змији), а не In Reine Rine = ред). Змијски хипнотички поглед је у инфрацрвеном делу спектра. И шта се догађа у телу, такозване змије, коју су сами образовали и именовали, потрошачи прилазе њеној глави где их дочекује хладни, змијски додир - испостављање рачуна. Та змијска глава је заправо каса. Ево зашто: на каси компјутер баш инфрацрвеном светлошћу читава цене убележене са 13

цифара и кодиране жигом звери, змије Бар код 666. Ти бројеви су утиснути на флаширану воду, па и на хлеб. Тако у тој свакодневној зони сумрака, хипнотисани људи, испијене памети, змији плаћају чак и хлеб. У тамошњим црквама и света тајна Крштења обавља се водом која је претходно обележена жигом звери, слично је и са вином за Причешће, Бар код 666. Ово је само део неизбежних култова натурених људима које омађија змијски поглед. Они добровољно пристају на жиг звери и одричу се благодети Христа Спаситеља. Интернет - међународна компјутерска мрежа, све више улази у домове, али и у душе људи. Пошто живимо у врло озбиљном и критичном времену, требало би да се питамо, који дух провејава кроз овај систем, који од сервиса може постати сатански манипулациони погон.

Тренутно нисмо у Европској унији, али је само питање времена када ћемо ући и добити сви нове личне карте и матични код ЕКАМ-666. Преузимање те личне карте исто је што и жигосање! Лична карта је електронска и функционише преко ултравиолетних ласерских зрака, што омогућава Антихристу безграничну контролу над оним ко је поседује. Зашто баш ултравиолетним? Зато што су исто као и ултраљубичасти екстремно нискофреквентни, који по својим физичким одликама, одговарају можданим таласима, и преко њих се преносе поруке на међућелијском нивоу. Поруке које преносе информације преко ћелија изазивају програмиране поремећаје на виталним органима, посебно можданом ткиву. На тај начин изазивања болести на даљину и најцрњи облици магије прешли су под покровитељство државних организација. То више није питање појединачних екцеса, које врше поремећени умови, већ су то организовани научни тимови које финансирају саме државе, посебно водеће светске силе.

Застанемо овде и размислимо, јер нам се открива сам врхунац једне опасне могућности. Ево о чему се ради: научно је доказано да се преко ултраљубичастих таласа могу изазвати болести на даљину, а планери „новог светског поретка“ баш ултраљубичасте зраке користе како би преко јединственог матичног броја ЕКАМ-666 контролисали људе. При томе су сви они преко електронског микро предајника повезани са компјутером. Значи, жигом звери, бројем 666, повезани су са централним компјутером, оним у Бриселу, који је „случајно“ назван – Звер! Над људима се успоставља потпуна контрола. Наиме, преко ултраљубичастих таласа и уграђених микрочипова, власт добија могућност да сваког тренутка утиче на здравље, или чак и да усмрти, сваког свог жигосаног, а неподобног поданика. На тај начин владари у сенци остварују потпуну земаљску моћ. Они постају господари живота и смрти сваког свог поданика и то без могућности да се било ко одбрани, супростави, склони или побегне.

Време је да се подсетимо Библије у којој се каже: „Откровење 13,18“ „Овде је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звери, јер је он број човека: њен број је 666“.

Право име Била Гејтса је William Henry Gates III. Овде трећи значи да је трећи по реду. Претварањем слова његовог имена у ASCH- вредности (које се користе у компјутерима) добијате следеће:

W = 66
I = 73
L = 76
L = 76
G = 71
A = 65
T = 84
E = 69
S = 83

3 = 3
Збир = 666

Да се позовемо поново на Библију. Пророк Данило (7.23) каже. „Четврта звер ће бити четврто царство на Земљи, које ће бити другачије од свих царстава, појешће сву земљу, погазити и сатрти“ Новија историја зна за три антихриста :

1. ПАПА, ПИЈЕ XII 2. ХИТЛЕР 3. СТАЉИН

Зашто узимам сада назив Антихрист а не као до сада Луцифер. Зато што је у ова три случаја то много озбиљније, сада је на сцени цео систем а не само личност.

ЂАВО И ИСУС ХРИСТ

Једна од иронија раног хришћанства била је то што је сам Исус био Јеврејин који је обожавао јеврејског Бога, држао се јеврејских обичаја, тумачио јеврејски Закон и стекао јеврејске ученике, који су га прихватили као јеврејског Месију. Па ипак, само неколико деценија после његове смрти, Исусови следбеници су створили једну религију која се успротивила јудаизму. Како су се хришћани тако брзо од једне јеврејске секте претворили у антијеврејску религију?

То је тешко питање, изгледа за науку и Цркву већ две хиљада година је без одговора. Зашто је без одговора? Вероватно зато што и једни и други тврде да постоји Ђаво али се само остане на томе. Нико озбиљно не проучава феномен Ђавола. Ја мислим да је тај сценарио направио сам Ђаво.

Овде бар могу да пружим једну историјску скицу раста антијудаизма у оквиру раног хришћанства, да бих насликао уверљив контекст у коме је јасно зашто су хришћански писари повремено мењали своје текстове на антијеврејски начин.

Стално се питам како треба најбоље разумети Исуса као рабина, социјалног револуционара, политичког бунтовника, циничног филозофа, апокалиптичког пророка. Без обзира како неко разуме главни правац Исусове мисије, он мора да се смести у свој изворни контекст и миље, као палестински Јеврејин и учитељ из првог века. Шта год да је друго био, Исус је био у потпуности јеврејски учитељ – као што су и његови ученици били Јевреји.

У одређеном тренутку – вероватно пре његове смрти, а свакако после – Исусови следбеници су почели да га

сматрају јеврејским Месијом. Израз месија су разни Јевреји из првог века разумели на разне начине, али је једна ствар била заједничка свим Јеврејима у њиховом размишљању: он је био величанствена и моћна фигура која ће на неки начин – на пример, тако што ће подићи јеврејску војску или повести небеске анђеле – победити непријатеље Израела и успоставити Израел као суверену државу којом може да влада сам Бог (могуће људским посредством).

Хришћани који су називали Исуса месијом очигледно су имали проблема да убеду друге у ту тврдњу, пошто је Исус, уместо да буде познат као моћан ратник или небески судија, био нашироко познат као путујући проповедник који је прекршио закон, па је разапет као неки криминалац.

За већину Јевреја је било потпуно смешно да се Исус назива месијом. Исус није био моћни вођа Јевреја. Био је слаб и немоћан – нико, кога су погубили на крајње понижавајући и болан начин смишљен од стране Римљана, оних који поседују праву моћ.

Сада долазимо до једног парадокса, не знам да ли је то улога Ђавола, да ли је он то тако режирао.

Хришћани су инсистирали да је Исус био месија, да његова смрт није била грешка правде или непредвиђен догађај, већ дело Божје, којим је он донео спасење свету. Које и коме спасење? То је врло апстрактно речено, шта рећи за све ратове и крвопролића и за све изгинуле у тим ратовима. Да ли су они доживели спасење пре или после губљења свог живота?

Шта су хришћани могли да ураде са чињеницом да имају проблема да убеду већину Јевреја у своје тврње о Исусу? Наравно, они нису могли да признају да сами нису у праву. А ако су они у праву, неко мора да није у праву? Тај неко су морали да буду Јевреји. Већ од почетка своје историје, хришћани су почели да инсистирају како су Јевреји који одбијају њихову поруку тврдоглави и слепи, да

одбијање поруке о Исусу они одбијају спасење које је обезбедио сам јеврејски Бог.

Ђаво се поиграо са Јеврејима јер их је убедио да мисле да њихов сопствени посебни положај пред Богом зависи од тога што имају и држе се Закона који им је Бог дао. Јевреји нису схватили да је спасење дошло Јеврејима, као и незнабошцима, не само путем закона, већ и путем вере у смрт и васкрсење Исусово.

Зато, придржавање Закона није могло да игра никакву улогу у спасењу: незнанобошце који су постали Исусови следбеници, они треба да мисле да не могу побољшати свој положај пред Богом придржавајући се Закона. Они треба да остану какви су били – а не да се преобрате и постану Јевреји.

Иако смрт и васкрсење Исусово доносе спасење, природно је да ће се његови следбеници придржавати Закона, баш као што је то чинио и сам Исус. Хришћани који нису били под утицајем Ђавола добро су схватили, да придржавање јеврејског закона није могло да има утицаја на спасење и да би придруживање јеврејском народу значило поистоветити се са народом који је одбацио сопственог месију, народом који је, одбацио и сопственог Бога.

Хришћанство и јудаизам постају две различите религије, али Ђаво се сада поиграо мало и са хришћанима. Хришћани су признавали да је Исус месија који је најављен у јеврејском светом писму, самим тим признавали су и свето писмо – те древне јеврејске текстове – као темељ својих сопствених веровања. То значи да су хришћани усвојили јеврејску Библију као своју сопствену. Али, зар није јеврејска Библија била за Јевреје? Ђаво је то тако лепо изрежирао да су Јевреји не само презрели свог сопственог месију, па су тако одбацили сопственог Бога, већ су такође погрешно протумачили своје сопствено свето писмо.

Сада некако испада да је јудаизам од увек био лажна религија, да је Јевреје неки зли анђеоло или можда сам Ђаво завео да погрешно протумаче законе које им је дао Мојсије као дословна упутства како да живе, а заправо их треба тумачити алегориски, што они нису чинили.

И на крају поставља се питање ко је наредио Јеврејима, Бог или Ђаво да се обрезују како би их обележио као посебан народ који заслужује да буде прогоњен. Ако знамо да се све то десило пре Исуса, да је и сам Исус као прави Јеврејин обрзан, поставља се онда питање ко је стојао иза свега тога Бог или Ђаво, односно чија је моћ у овом материјалном свету већа.

Римска војска уништила је Јерусалим 70. г. Христове ере за казну Јеврејима који су убили свог месију, због убиства Христа, Јевреји су заправо криви за убиство Бога.

Шта рећи на крају, изузев изразити чуђење, јер је Исус као палестински Јеврејин који се држао јеврејских обичаја, проповедао својим сународницима Јеврејима и учио своје јеврејске ученике правом значењу јеврејског закона. Ипак, у другом веку, кад су хришћански писари преписивали текстове који ће на крају постати део Новог завета, највећи број хришћана су пагани, нејевреји, који су се преобратили у хришћанство и који су подразумевали да је та религија, мада је на крају крајева заснована на вери у јеврејског Бога како је описан у јеврејској Библији, по својој оријентацији потпуно антијеврејска

ЂАВОЛОВА ИСТИНА

Људи морамо да вам кажемо, морамо да вам кажемо истину! Када се прича о заблудама, о највећим заблудама, о лажима онда треба да се скине капа највећем лажову, који највише обмањује свет а то је религија. Размишљајте о овоме, религија је успела да убеди људе да постоји невидљиви човек, који постоји на небу, који прати све што радите, сваки минут, сваку секунду контролише и тај невидљиви човек има списак од десет ствари које не жели да радите. Ако нешто радите од тих десет ствари онда за вас нема милости. Он је одредио за вас место где ће вам наносити бол, где ће те у ватри, диму и огњу, трпети муке и бол, вриштеће те и мучиће те се, патићете до краја времена.

Али он вас воли. Црква вас воли и треба јој ваш новац. Увек јој треба ваш новац. Црква је свемогућа, усавршена и свезнајућа, али једноставно незна са новцем, како да заради новац, зато јој треба ваш новац. Све религије убирају милијарде долара, не плаћају порез и све им је мало и стално траже још.

НЕВЕРОВАТНА ПРИЧА КОЈА ЈЕ ИКАДА ИСПРИЧАНА

Ако посматрамо Сунце унатраг 10.000. година видећемо да су све религије на свету обожавале ово небеско тело. Лако је разумети зашта је Сунце обожавано, из врло опипљивих и прагматичних разлога. Свако јутро је оно свим људима на Земљи доносило светлост, видљивост, топлоту и сигурност. Све старе културе су знале да без Сунца усеви не расту, да без Сунца не би било живота на земљи. Сунце директно људима не само да помаже већ их одржава у животу. Такође су од увек све културе на земљи знале да постоје звезде. Пратећи и проучавајући кретање звезда људи су се обучили како могу да предвиђају догађаје. Знали су свакако за Месец, када је пун Месец и за помрачење Месеца. Те старе културе су знале за звезде. Посматрали су звезде и учили су групације звезда које ми данас називамо сазвежђа.

Знак зодијак је најстарији приказ било чега у људској историји. Он означава фигуративно путању Сунца које пролази кроз 12 сазвежђа. Такође одражава и 12 месеци у једној години. Сунце са својим карактеристикама означава спасиоца живота, персонификује невидљивог ствараоца живота или Бога. Сунце је светлост света, Сунце је спасиоц људске врсте. 12 сазвежђа су представљала места путовања за божје сунце.

Хорос је Бог сунца у Египту. Хироглифи су најстарији писани облик информација, то је најстарија документација. Сви елагорични митови говоре о Сунцу. Његова супротност и непријатељ је постојао и звао се Сет.

Захваљујући египатским хироглифама сада знамо много о Сунцу. Сет је персонификација таме или ноћи, супротност Сунцу, Сет је гасио сваку помисао на живот. Метафорички би Хорус сваког јутра добијао битку против Сета али би је увече губио. Побеђивао би и Сет и Хороса би слао у подземни свет. И тако стално траје та њихова борба од постанка света. Треба знати да борба светлости против мрака, односно добра против зла представља сталну борбу која траје и дан данас.

Прича о Хоросу је следећа. Из хироглифа се види да је то било пре 3.000. година пре нове ере, значи много пре него што се појавио Исус Христ.

Хорос је рођен 25. децембра од девице Исис Марије. Његово рођење је најављено појавом звезде на небу коју су пратила три краља која су ишла њему, Спасиоцу на поклоњење. Са 12 година већ је важио за младог учитеља, у 30 години га је крстио извесни Анок и тако је започео своју службу. Путовао је са својим дванаест ученика, вршио исцељења, дизао из мртвих Био је познат по описним именима као што су Истина, Божји син, Светлост, Јагње божје и многим другим. Пошто га је издао Тифос, Хорос је био разапет и после три дана васкрсава. Слична митолошка структура и животни пут је пронађен и код многих других култура у свету.

Индиска Кришна, Грчки Дионис, Митар из Персије и да не набрајамо даље. Сви су они живели пре Исуса Христа, а разлика између њих самих је била и по десетак векова. Шта им је заједничко. Све је родила девица, сви су чинили чуда, лечили, васкрсавали, претварали воду у вино, били путујући учитељи, имали сви 12 ученика, сви су издати, сви су разапети и сви су после три дана васкрсли. Сви су имали иста имена, Светлост, Син божји, Јагње, Истина и многа друга.

Суштина је да су они као Спасиоци којима одговарају ови уопштени описи. постојали широм света и то у различитим временима

Поставља се питање, зашто баш та иста обележја код свих њих. Увек мајка девица, увек распеће, увек после три дана ускрснуће. Да би смо нашли одговоре хајде да се сетимо сунчевог соларног система.

Исус Христ је рођен од девице Марије 25. децембра у Витлејему. Његово рођење је најавила једна велика сјајна звезда коју су пратила три краља, односно мудраца који су дошли да се поклоне Спасиоцу. У тридесетој години га је крстио Јован Крститељ и од тада почиње његово богослужење. Имао је дванест ученика који су путовали са њим, чинио је чуда, ходао по води, подизао из мртвих, лечио, претварао воду у вино. Добијао је разна имена, Син божји, Алфа и Омега, Светлост, Јагње божје итд. Пошто га је издао његов ученик Јуда бива разапет и после три дана васкрсава и уздиже се на небо.

Сада ако Исусово рођење посматрамо астролошки, Звезда на истоку је Сиријус, најсветлија звезда на ноћном небу која се сваког 24. децембра поравна са три најсјаније звезде Орионовог појаса. Те три најсјаније звезде у Орионом појасу зову се као што су се и звала у давна времена Три краља. Три краља заједно са најсјанијим Сиријусом показују ка месту сунчевог изласка на дан 25 децембра. Зато три краља прате звезду на истоку да пронађу сунчев излазак, рађање сунца. Девица Нарија представља сазвежђе Вирго познато као девица. Вирго, на латинском значи девица. Древни знак за Вирго је слово М. Као Дионисова мајка Мира, или Будина мајка Маја, увек М. О Виргусу говоримо као о кући хлеба, а иначе Вирго се описује као девица која држи сноп жита. Та кућа хлеба и сноп жита представљају уствари јули и август када се жање пшеница. Витлајајем у преводу буквално значи Кућа хлеба. Тако да

се Витлајајем односи на сазвежђе Вирго. Што је место на небу а не на земљи.

Постоји још један занимљив феномен који се дешава 25. децембра зимске прекретнице, дани постају све дужи и дужи, све тако до летње прекретнице, када дани постају све мањи и мањи. Скраћење дана и изумирање усева и приближавање зимске прекретнице то је за древне народе симболизовало смрт, то је била сунчева смрт. Такође постоји и летња прекретница. У том периоду се Сунце креће гледајући из северне хемисфере Сунце се креће према југу и постаје све мање и мање. Све до 22 децембра та пропаст сунчева је била уочљива јер се оно крећујући за ових шест месеци непрекидно ка југу смањивало. Тада настаје нешто интересантно, Сунце престаје да се креће три дана, за та три дана Сунце се настањује у подручју јужно од крста или сазвежђа Крукс, После тог 25. децембра Сунце се помери за 1 степен ка северу најављујући дуже дане и Сунце које је било на крст, било је мртво три дана. После тога оно се буди и полако из дана у дан најављује поново долазак пролећа. То се исто може рећи за Исуса који је разапет који је био мртав три дана и после три дана васкрснуо и родио се поново. То је уствари сунчев прелазни период пре него што промени свој правац.

Крећи ћу се ка северу, доносећи пролеће и самим тим и спасење. Међутим рађање Сунца се није славило све до пролећне равнодневнице до Ускрса, због тога што Сунце тада надјачава злу таму и дан траје дуже од ноћи. Та астролошка симболика у вези Исуса када се појављује пролеће је очигледна. Тако да је Исус преселио дванест сазвежђа, с обзиром да Сунце путује односно то су сада дванест апостола који путују са њим. Сви ови списи из Библије имају више везе са астрологијом него са нечим другим. Ако се вратимо на знак зодијака на тај животни циклус Сунца. Оно није само уметничка експресија или

алатка за праћење сунчевих кретања. Ово је и скраћени пагански духовни симбол који у скраћеном облику изгледа овако. Крст а у горњем делу крста се налази круг, то је симбол хришћанства. Зато када су сликали Исуса увек се иза њега налази крст односно крст а испред је Исусова глава. То је падијанска адаптација знака зодијака. Исус је уствари Сунце, светлости света, издигнути спасиоц који ће доћи поново као што долази сваког јутра са славом господњом што нас брани од онога што доноси ноћ и враћајући се сваког јутра, пробијаћи се кроз облаке горе на небесима бљешти са својом круном трња, односно сунчевих зрака.

Од свих астролошких метафора у Библији је једна од најважнијих она која говори о добима. У Библији има безброј текстова која се односе на доба. Да би разумели о чему се ради треба да будемо упознати са феноменом који је познат под именом прецесија или. равнодневница. Стари Египћани су као и многе културе пре њих увидели да отприлике сваке 2.150. година у пролећне равнодневнице Сунце излази под другојачијим знаком зодијака. Ово се дешава због угаоног подрхтавања земље које постоји при нормалној ротацији земље око своје осе. Та појава се зове прецесија или равнодневница. Сазвежђа се крећу у назад за разлику од нормалног годишњег циклуса и сада проција прође кроз свих дванаест знакова. То је грубо 25.620. година. Древна друштва су била свесна те чињенице и то растојање од 2.150. година звали су добима. Између 4.300. и 2.150. година је доба тауруса или бика. Од 2.150. до 1. године пре нове ере тај период се зове доба аријеса или овна.

Од 1. века нове ере до 2.150. године је доба рибе.у којем смо ми данас Од 2.150. ућићемо у ново доба водолије. Уопштено говорећи Библија говори о симболичном кретању кроз три доба и најављује улазак у четврто доба. Када Мојсије силази са брада где је од бога примио таблу са

десет божјих заповести, он је видео свој јеврејски народ како је направио златно теле и њему се клања. Разбеснео се и поломио таблу и проклео их је да се међусобно поубијају како би се очистили када су вероломни народ.

Библија објашњава да су Јевреји обожавали лажног идола, уствари то златно теле је таурус-бик. А Мојсије представља ново доба овна, и дан данас јевреји по кућама држе рог од овна и дувају у њега. Када почиње ново доба сви морају да униште оно старо. Сви ти древни народи симболично приказују то уништење. Тако Персиски Бог Митра убија бика. Исус је симболична фигура која нас уводи у ново доба после овна.

У доба рибе. Нови завјет је пребогат рибљом симболичком. Ту Исус налази рибаре као своје ученике, те храни 5.000. људи са 5 хлеба и две рибе. Тако да смо сви видели симбол рибе која је симбол за хришћанство мада мали број људи зна шта то значи. То је пагански астролошки симбол.

Исто тако претпостављено Исусово рођење је почетак новог доба. Сада се уназад помера равнодневница и долази доба Водолије. Када га ученици питају где ће да буде следећа пасха после његовог одласка. Исус им каже: „Видећете у граду човека који носи воду, пођите за њим па ће те видети када он уђе у кућу са водом“. То им је Исус уствари рекао да после њега, односно доба рибе долази доба водолије. Овај запис најбоље открива астролошку природу Светог писма, човек који носи воду у крчагу је водоноша или водолија., који се увек приказује као човек који лије воду. Када доба рибе напусти Син божји, он прећи ће у кућу водолије.

СМАК СВЕТА

Сви смо ми чули за смак света. Не постоји нико ко није за то чуо. Уколико оставимо на страну карактеристичну представу из Откровења, главни извор је Нови завет где Исус каже: „ево ја сам са вама све до свршетка века. (света)“. Међутим век (свет) је погрешно преведен у Библији. Треба да буде реч еон, што значи доба „и ево ја сам свама у све дане до свршетка доба“. Што и јесте истина јер Исусова соларна персонификација рибе завршава са уласком сунца у доба водолије. Читав концепт смака света је погрешно протумачена астролошка алегорија. На стотине милона људи у свету, посебно у Америци верују да долази смак света.

Исус је литерални и астролошки хибрид, то је најексплицитнији, плагијат Египатског Бога Сунца (Хоруса). На пример, имао сам прилике да видим на зидовима у Луксоршком храму у Египту, да постоје урезане глифе старе 30.000. година које приказују благовести безгрешног зачећа, рођење и покорене Хоросу. Девици Исиз се јавља да ће зачети Хоруса. Наставља се митом даље, са Неитом светим духом који оплођује девицу. Исто као и прича о Исусовом безгрешном зачећу. Уствари литералне сличности између Египтске религије и хришћанства су невероватне. А плагијаторство се и наставља даље.

Прича о Ноју и нојевој барци узета је из народних традиција које су распрострањене у читавом древном свету. Забележене су у више од 200. случајева у разним епохама. Истраживање пре хришћанских извора може да стане на Епу о Гилгамешу написаном 2.400. пре нове ере.

Ова прича говори о великом потопу.

Ту је и плагијатризована прича о Мојсију, Стављен је у трошну корпу и пуштен низ реку Нил да би избегао своје погубљење. Налази га фаронова кћи која га је одгајила на двору као принца Ова прича је украдена из мита о Сарагону од Акадије 2.150. пре нове ере. Сарагон је такође стављен у корпу и пуштен низ воду. Спасила га је и одгајила Аки племићка бабица.

Мојсије је познат као давалац оних 10 заповести које је на неком брду примом од Бога. Мојсије је само један од таквих пророка у дугом низу сличних У Индији је био Ману, на Криту је био Минос који се попео на брдо Дикта где му је Зевс предао свете законе. У Египту је то био Мизес на каменим плчама су били уклесани божји закони.

Што се тиче 10 заповести оне су узете из стиха египатске књиге мртвих коју сам добро проучио. У књизи мртвих је било: „нисам украо“, а то је преведно као „не кради“, „нисам убио“, преведено као „не уби“, „нисам говорио лажи“, значи: „не лажи, не сведочи против ближњег свога“. Уствари египатска религија је вероватно главни темељ јудо-хришћанске вере. Крштење, закробни живот Распеће, Ускрас, Божић, Пасха, Свети ковчег, обрезивање, Божји суд, Мајка Девица Свети сабор, Ускрснуће, Спасиоци. Све су обележја египатских идеја.

Када кажемо да је Исус Христ наш учитељ, дошао на свет без сексуалног односа, да је умро, затим да се дигао из мртвих, узнео на небо то се не разликује од египатске религије и многих других религија у свету. Ми не износимо ништа што се разликује од онога што ви верујете да је истина. Поставља се питање шта је истина?

Историја није оно што се догодило. Историја је оно што је записано. Најчешће је оно што сматрамо историјом дело аутора са политичким мотивима.

Историско сведочанство никада не може бити толико јасно да би смо знали како је то стварно било, али је зато

јасно сведочење о ономе што људи верују да се збило. А представа о ономе што људи верују да се збило много је важнија од онога што се стварно збило, јер су њихови поступци засновани на истини која је истина њиховог уверења.

Највећи историчар тога доба Јустин је као и остали историчари тога доба су знали колико је слично учење о Исусу са паганским учењима. Ипак је Јустин имао решење.

ЂАВОЛОВО ДЕЛО

Све што се Исуса тиче то је ђавољево дело. Ђаво је имао толико памети да је дошао пре Христа и створио њему многе сличне личности, свуда у паганском свету. Фундаментално хришћанство је фасцинанто, ти људи стварно верују да је свет стар 12.000. година.

Када бих питао само једног од тих историчара, фосили или диносауроси, они би свакако рекли фосили диносауроса. Њих је поставио Бог ради искушења наше вере, чини се да је Бог поставио и мене и вас, тако искушава нашу веру. Библија није ништа друго до астро-теолошки литерални хибрид као и готови сви религиски митови пре ње, уставри то је преношење својства неких одређених личности у неке друге личности. Те личности могу се наћи унутар саме Библије. У Старом Завету могу се наћи разе приче. Најинтересантнија је прича о Јосипу. Изгледа да је Исус прототип Јосипа. Обојица су рођена чудесним рођењем, Јосип има дванесторо браће, Исус је имао 12 ученика. Јосип је продат за двадесет сребрењака а Исус за 30 сребрењака, брат Јуда је одговоран за Јосипову издају, ученик Јуда је одговоран за Исусову издају. Јосип је почео богослужење са тридесет година, Исус такође. Поклапања се настављају и даље, да ли постоји иједан небиблиски доказ да је неко живео под именом Исус од Мајке Марије који је путовао са 12 ученика, чинивши чуда, лечивши болесне итд? Било је много историчара који су живели у то време и после тога нарочито у медитеранским земљама тога доба. Ниједан историчар није оставио ниједан доказ, ниједан документ о Исусу. Обично се наводе четири историчара којима се доказује постојање Исусово. Плиније Млађи, Сујетоније, Итације. То су прва три.

Њихове забелешке се састоје од највише неколико реченица а говоре само о Христосу, што није било име него титула, и значила је миропомазан. Четврти извор је Јосип а тај извор је стотину година касније и доказана је криво-творина, нажалост још увек се узима као истина. Неко ко је устао из мртвих и ко се узнео на небо у присуству више сведока требало би ваљда да остане забележено у историји али то се није десило.

Када погледате све доказе које црква показује схватиће те да Исус није никада ни постојао. Хришћанска религија је пародија за обожавање Сунца уместо Сунца поставили су човека по имену Христ, обожавајући га на исти начин као што су обожавали Сунце. Не желимо да будемо свирепи али желимо да будемо чињенично тачни, не желимо никога да повредимо али желимо да будемо академски исправни, оно што разумемо и знамо да је истина.

Хришћанство једноставно није утемљено на истини. Хришћанство није ништа више него литерална прича политички мотивисана. У стварности Исус је био соларно божанство гностичке хришћанске секте као и остали пагански богови био је митска фигура. Политичке структуре су биле те које су вршиле историзирање Исуса. И преко њега су остваривале друштвену контролу. 325. године Римски цар Константин сазвао је први вансељенски сабор у Никеји када су установљене политички мотивисане хришћанске доктрине на којој је почела дуга историја хришћанског крвопролића и духовне преваре, у следећих хиљаду и шето година. Од тада је Ватикан задржао политички стисак око врата Европе доносећи „радосна“ времена као што је мрачно доба заједно са „просветљујућим“ догађајима почев од крсташких ратова преко инквизиције, сатанизовање жене, све до данас. Хришћанство је заједно са свим осталим теистичким системима веровања превара овог доба.

Оно служи да одвоји људску врсту од природног света, оно подупире слепо потчињавање власти, тако умањује људску одговорност пред изговором да Бог управља свиме тако оправдавајући ужасне злочине почињене у име Божанског дела. Оно најважније, даје моћ онима који знају истину а истину знају само она мала група људи у цркви и политици и мит који манипулише и контролише читаво друштво. Религиозни мит је најмоћнији изум икада смишљен, служи као психолошко тле на коме могу да бујају сви остали митови. Мит је идеја којој се широко верује и ако је сама по себи лажна. У једном другом контексту мит служи као прича која усмерава и мобилизује људе. Пажња није усмерена на однос приче према стварности него на његовој фикцији. Прича не може да функционише уколико нека заједница или народ у њу не верује. Када неки људи са довољно лошег искуства јавно почну да испитују истинитост те приче дебата о томе ће наравно изостати и они ће бити проглашени јеретицима. Чуvari вере не улазе у дебату са таквима, они их игноришу или их називају богохулницима. Пошто је богохуљено грешно, зато је грешно тврдити нешто што није у интересу цркве, наводити људе на помисао да дођу сами до закључка.

Ми нисмо хтели да вам намећемо наше мишљење већ смо хтели да сами дођете до закључка. Ако сте се прихватили тога знајте да сте за цркву поред нас и ви јеретици.

ВАТИКАН

Силе које су вековима владале Црквом и државом у многим европским земљама, контролисао је Сатана преко папства.

1859, након рата између Аустрије и Француске у коме су поражене католичке Хабзбуршке силе, велика већина папских поседа припојена је новооснованој краљевини Италије.

Папа Пије IX владао је једино Римом и делићима околних села. А постало је још горе: 21. септембра 1870. италијанске трупе су му одузеле чак и ту малу очевину. Папи је преостала само енклава града Ватикана опасана зидинама, где његови наследници и данас настављају да владају.

Непријатна исина је гласила да папа своју легитимност не вуче од апостола Светог Петра, две хиљаде година у прошлост као што је он тврдио, него од једног много световнијег и више земаљског извора: Бискупског већа, које бира и разрешава папе.

Упркос застрашивањима, свега 49% бискупа је дало глас за папину непогрешивост. Али и поред тога проглашено је да гласала већина за такву одлуку да је папа непогрешив. 18. јула 1870. папа је проглашен непогрешивим. Нешто више од два месеца касније италијанске трупе су ушле у Рим и затвориле тек свеже „непогрешиво“ папу унутар граница града Ватикана – божански одговор, можда, на његов мањак скромности.

„Исус је најавио долазак Царства, али оно што је дошло беше Црква“.

Није посао Цркве, да буде званични Институт истине.

С обзиром да су различита јеванђеља написана у другој половини првог века н.е. изненађује ме откриће да на почетку другог века н.е. уопште није постојао Нови завет. Или можда чак ни до краја тог века, иако су неки теолози због онога што су сматрали „истином“, покушавали да га створе. Упркос искреним напорима ових теолога хришћани ће чекати скоро још два века на један опште прихваћени текст

Ово дуго чекање на званичну збирку хришћанских текстова озбиљно доводи у питање распрострањено веровање, које у последњих 1500. година постоји код хришћана, да је свака реч Новог завета верно пренета од самог Бога. Неком непристрасном посматрачу би се пре учинило да је Нови завет не само намерно наметнут Богу који је био сасвим срећан и са широким изношењем својих учења, него је намерно наметнут од стране групе људи који су желели да управљају божанским проповедима у циљу стицања личне моћи и зараде.

Или је сам Ђаво ту умешао своје прсте!

Током периода своје власти, папство је скривало Свето писмо од обичних људи, тврдећи како само свештеници могу да га тумаче. Када се Свето писмо и читало, то је било на латинском, које широке масе нису разумеле. Међутим, када је Римокатоличка црква наметнула диктатуру читавом свету, Свето писмо је скривано од већег дела становништва а катехизис је заменио проучавање Библије. Јеванђеља из Светог писма су помешана са паганским филозофијама обожавања Сунца, а обожавање паганске богиње Мајке је постало идол Римокатоличке цркве путем обожавања Девице Марије.

Када је римокатоличка вера изопачила јеванђеља, Бог је и даље имао неке људе који су проповедали истинску веру током периода од 1260. године у којима је папство

погазило истину. Папска власт је ове верне Исусове следбенике ловила као јеретике и криминалце. Мучили су их и спаљивали на ломачи; није било важно којих су година или пола, убијали су их у најстрашнијим мукама у име неба. Јеванђеља у којима је одређено да се Стари и Нови завет морају проповедати у читавом свету као сведочанство свим народима пре него што Христос поново дође, намерно су скривана у тами.

Не само да су то скривали у тами, већ су се дрзнули да су све до скора сакривали и директне поруке, које су они називали тајнама, које су стизале са неба у лику Богородице.

Цркви не треба ништа друго осим истине. Вера је драгоцен савезник у потрази за истином, али црква ту веру очигледно није имала и зато је мислећи само на своје сопствене интересе свесно неколико деценија сакривала истину.

А истина је да нам је Бог преко Богородице дао до знања да он стварно постоји, дао нам је о томе опипљиве доказе у виду порука које су идентичне, а које су упућене на четири различите локације које су једна од друге удаљене стотинама километара и временски по неколико деценија.

Бог нас упозорава да ће казнити свет за почињена зла, тако што ће започети рат, настати глад и започети прогон цркве.

1917. године Богородица се приказала пред троје сеоске деце у равници познатој као Кова де Ириа, близу португалског села Фатиме. Јасинта и Франческо били су брат и сестра. Она је имала седам, а он девет година. Луција дос Сантос, њихова сестра од стрица имала је десет.

Мајка божја се појавила шест пута од маја до октобра, увек тринаестог у месецу, на истом месту. Када се последњи пут појавила више хиљада људи је било присутно и

сведочило је да се сунце поигравало на небу, као знак да је визија стварна.

Тек деценију касније црква је потврдила да визије заслужују озбиљнији приступ, али двоје очевидаца нису доживели да виде то признање. И Јасинта и Франческо умрли су од грипа у року од тридесет месеци након Богородичиног последњег појављивања. Луција је доживела дубоку старост и тек је недавно умрла. Њој је Богородица рекла да ће доживети дубоку старост јер је Бог њу изабрао да је искористи како би људима рекла истину и како би људи сазнали за њега и волели га.

Прва тајна коју је сестра Луција описала:

„Богородица нам је показала велико море које се налази испод земље. Демони и душе у људском облику били су загњурени у ватру као провидан сагорели жар, сав црн, или боје изгореле бронзе. Визија је трајала само трен.“

„Видите пакао, где одлазе душе јадних грешника, Мајка божја је рекла. Да би их спасио, Бог жели да на земљи уведе побожност и посвећеност мом Чистом Срцу. Ако учине оно што ћу ти рећи, многе ће душе бити спашене и завладаће мир. Ратовања ће престати, али ако не престану да хуле на Бога и иду заведени за Антихристом, други још гори рат ће почети за владавине папе Пија XI. Да бих то спречила, пренесите моју поруку целом свету“.

Што је било и најлогичније Луција је то пренела локалном свештенику, овај бискупу а бискуп је то запечатио у бискупску касу. Тајне су ту остале. Ако знамо да су се појављивања вршила 1917. године, када је беснео Први светски рат, онда знамо сада врло јасно да се прва порука односила на Други светски рат. Да су то свештеници схватили озбиљно можда би се могао избећи Други светски рат.

Што се тиче друге поруке она гласи овако:

„Дошла сам да тражим посвећење Русије мом неокаљаном срцу и Свету тајну причешћа сваке прве суботе. Ако поступи овако како им кажем, Русија ће се преобразити и владаће мир. У супротном њене грешке ће поновити и други у свету, изазивајући тако ратове и прогон цркве. Добри људи ће мученички страдати, многи народи ће бити уништени. На крају ће моје Неокаљано срце ипак тријумфовати. Свети отац ће посветити Русију и она ће се преобратити, и извесно време ће владати мир на земљи.“

Ватикан је и даље ћутао, није објављивао ни једну поруку.

Богородица је упорна, видела је како се људи понашају, посебно Ватикан. Сада се Јануара месеца 1944. године поново приказала у манастиру Туи и рекла је Луцији да је божја воља да напише последњу поруку. Луција је написала поруку, тајну и запечатилa коверат. На питање новинара када ће бити јавно прочитана, она би само рекла 1960. године! Коверат је предат свештенику де Силви и он га је ставио у други, већи коверат, запечатио воском, и депоновао у бискупијском сефу, где је остао наредних тринаест година.

1957. године Ватикан је тражио да се писани материјал сестре Луције пошаље у Рим, укључујући и трећу тајну. Када је стигао Папа Пие XII никад није прочитао оно што је она садржала.

Августа 1959. године коначно су отворили кутију и дупли коверат, још увек запечаћен воском. Предат је папи Јовану XXIII. Фебруара 1960, године. Ватикан је издао кратко саопштење да ће трећа тајна из Фатиме остати запечаћена. Није дато никакво друго објашњење. По папном наређењу, рукопис сестре Луције поново је стављен у дрвену кутију и остављен у Ризници. Никома осим папе није дозвољено да улази.

Тек 2000. године Папа је наредио да се трећа тајна обелодани. Да би спречили сваку расправу, још су одштампали дисертацију на четрдесет страна у којој су дали објашњења Богородичиних сложених метафора. Такође су одштампали и слику са оргиналним рукописом сестре Луције. Новинари су неко време били фасцинирани, а онда је интересовање замрло. Нагађања су окончана. Да ли и докле?

При сваком њеном појављивању, послата је порука са неба да урадимо како Господ каже. Богородица је божји посланик. Она нас води и учи мудрости, а ми смо то глупо игнорисали. У савременом добу, та грешка је почела у Ла Салети. То је мање познато, а није лоше да се потсетимо и тога. Ла Салета је једно село смештено високо у Француским Алпима. Двоје пастира, дечак Максим и девојчица Мелани, наводно су 1846. имали визију. Догађај је по многим подсећао на Фатиму - пасторална сцена, светлост са неба која их је обавијала, лик жене који им се обратио. Те информације о приказивању су одмах прослеђене Ватикану али све је остало као скривена тајна у самом Ватикану. Чак је црква издала и декрет у коме се тражило од верника, под претњом казне, да се ни на који начин не расправља о Ла Салети. Ла Салети никада није поклољена пажња као Фатими. Оригинални текст - порука, који су деца написала, нестао је?

Шта је сада овде интересантно? Да од 1917. године до 1984. ни један папа „никада није благословио Русију“. И шта се дешавало? Цветао је комунизам. Милиони су умрли. Шта је Богородица рекла? „Добри ће мученички страдати, многи народи ће бити уништени“. Само зато што су папе следиле свој пут, а не божји. А ипак, у року од шест година након благосиљања Русије, пао је комунизам.

Без обзира на много касније реаговање цркве поводом Русије, Богородица није била задовољна, зато се поново обраћа људима.

24 јуна 1981. двоје деце је на врху планине у југозападној Југославији, боље речено у Херцеговини, наводно видело једну дивну жену како у руци држи дете. Следеће вечери су се вратили на то место са четворо друге деце и све шесторо су видели сличну прилику. Видели су једну блиставу лопту која је лебдела изнад земље а у њој је стајала прелепа жена и држала дете у наручју. После тога Богородица се јављала сваког дана и свако од њих је добило поруку. Тврди се да је било десет порука.

Богородица се јавила у селу Подбрдо које се налази испод планине, на којој на самом врху висине око петсто метара постоји један камени огромни крст. По њему је и планина добила име. Крст планина која се уздиже изнад Међугорја. Крст је на врху поставио 1930. г. локални свештеник и то нема никакве везе са појављивањем које је почело много касније, а можда и има неке везе. Зашто баш ту а не на неком другом месту? Можда због крста.

Јављања се одигравају и у самој цркви која се налази у селу и зове се црква Св. Јакоб.

Јављања су се наставила, тако да су људи почели масовно да долазе. Ходочашће је настављено чак и за време рата у Херцеговини.

Опет се и овде јавља проблем. Девет тајни су јавно објављене 2000. године. Десета никада није откривена као ни трећа из Фатиме. Поставља се питање да није то можда једна те иста тајна, када Ватикан није објавио поруку из Фатиме, зато је Богородица поново обновила поруку.

Ватикан свакако крије десету поруку из Међугорја, али Богородица се јавља већ десетак година и то свакодневно, зато је сасвим нормално што је процурила вест шта тачно значи десета порука. Покушаћу што верније да вам

прикажем како сам је ја чуо у Међугорју, не непосредно већ посредно, али многи тврде у Међугорју да је аутентична јер свакако да је Богородица пронашла начин да заобиђе Ватикан који је крије. А схватићемо и зашто је крије.

„Немој да се плашиш. Ја сам Мајка божја која разговара са тобом и моли те да пренесеш ову поруку целом свету. Многи ће се томе противити. Слушај добро и обрати пажњу на оно што ћу ти рећи. Мушкарци морају да се поправе. Морају понизно да се моле да би им се опростили греси које су починили и они које ће починити. Објави у моје име да ће човечанство бити оштро кажњено; не данас, не сутра, али ускоро, ако не буде веровало мојим речима. Већ сам ово рекла благословеној деци у Ла Салети и Фатими и данас понављам и теби, јер се човечанство огрешило о дар који им је бог дао. Свет ће се суочити са својим крајем ако се људи не преобрате, ако све остане овако како је или, што је још горе, ако се стање погорша, велики и моћни ће страдати заједно са малим и slabим.

Водите рачуна о мојим речима. „Зашто се прогоне мушкарци или жене који воле другачије од осталих? Бог не одобрава такав прогон. Брак могу да склапају сви, без изузетка. Свака забрана је глупост, коју је измислио човек, а не реч божја. Бог веома цени жене. Њима није дозвољено да врше службу божју, и та забрана љути бога. Христови свештеници треба да буду срећни. Никада им се не треба ускратити радост љубави и потомства и било би добро кад би Папа то схватио“.

Прва порука је запечаћена у Ватикану, сада нова порука, а скоро сто година дели та два догађаја. Па ипак те две поруке су идентичне по свом садржају. Шта то значи?

Две хиљаде година су људи желели потврду да бог постоји. Нешто опипљиво, што ће без икакве сумње показати да је Он стваран, да зна за наш свет, да је жив у сваком

погледу; да није парабола или метафора, већ господар неба, који је створио човека и свет.

Можемо само да замислимо како су реаговале папе на овакве поруке. Зашто их нису објавили. Шта да објаве? Како једно неписмено дете из Португалије поништава две хиљаде година црквеног учења! Да жене буду свештеници? Да се свештеници жене и имају децу? Да лезбејство и хомосексуалност нису грех? Да жене имају право на абортус? Последице би биле несагледиве.

Не полажу само мушкарци право на то да служе богу и цркви. Црква је одувек имала изричит став да жене не могу бити свештеници. Христ је био мушкарац, значи да свештеници могу бити само мушкарци. Мислили су да је и Христ био за целибат. Значи, морају бити и свештеници.

Где су они у цркви пронашли ослонац за те њихове теорије. У књизи постојања се описује да мушкарац и жена заједно представљају једно тело, које треба да зачне нови живот, па је црква одавно усвојила учење да је грешно свако спајање које не може дати нови живот.

Као што је Бог мени поверио свог сина, тако и теби и свим женама поверава још нерођену децу. На вама је да одлучите шта је за вас најбоље. Црква апсолутно забрањује контролу рађања у било којем облику.

Човекова представа о томе шта су божје жеље, очигледно је другачија у односу на стварне божје речи. Чак је постојала а и данас такође постоји једна велика глупост да је папа непогрешив као људско биће. А знамо шта се све дешавало у Ватикану кроз векове, колико само убистава, чак и самих папа.

Овај савез између лажних религија и политичке власти на Земљи јесте историја која се понавља. То је још један покушај да се људи уједине под једном заставом.

Најочљивији пример трансформације Луцифера у Ватикану је када је опседнуо Папу Пија XII-ог. Његов

претходник, Папа Пије XI који је предосетио страхоте које ће донети Хитлер са нацистима, хоће да оконча ћутање Ватикана, и његово последње апостолско писмо требало је да буде оптужница против прогона Јевреја али пре но што је успео то да оствари он је умро. Луцифер је то брзо спречио и на његово место долази заправо Луцифер трансформисан у Папу Пија XII.

Папа Пије XII водио је сасвим другу политику него његов претходник. Он је саветовао Радио Ватикану да прекине са нападима на Хитлерову политику. Кукасти крст на значкама или униформама посетилаца, који је до тада важио као забрањен, није више онемогућавао улазак у Ватикан. Нови чувар црквеног царства препоручио се владару Трећег рајха приступним писмом на немачком језику. Он је говорио да остаје привржен добробити немачког народа који је поверен Фиреровој бризи, и да од Бога молимо сву срећу која из религије црпи своју храну и снагу. Имамо чак и драстичан пример када је бискуп Берниг, при посети једном концентрационом логору, укорио затворенике да буду послушни и одани Фиреру, а стражаре је похвалио за посао који раде око пећи за спаљивање затвореника.

16. октобра 1943. ухапшено је у својим становима неколико хиљада људи и послато на пут смрти, а међу њима и 800 жена и деце. То су обављали у Риму испред носа Ватикана и Папе. Папа који је уједно био и бискуп Рима, избегао је и овога пута да ово насиље јавно осуди.

Папа Пије XI је године 1930. жигосао спречавање зачећа као злочин.

Папа Пије XII је одступио од дотадашњег учења да је размножавање једина сврха полног односа, али маказе између католичког учења и стварности су се све више отвара. Реч разјашњење постала је неопходна.

Папа Пије XII већ на следећем Концилу насупрот огромном отпору конзервативаца, успео је да уз помоћ већине учесника Концила одступи од дотадашњег католичког учења о браку, по којем брак у првом реду служи очувању врсте. Папа је својом антибеби енцикликом санкционисао смрт безброј људи, мисли се на оне који се још нису родили или који би се родили да нису озваничене анти – беби пилуле.

ЂАВО И ЖЕНЕ

И жене је у овом свету свемоћи, тешко наћи.

Није то од јуче, то је одувек. Савремени проучаваоци су увидели да је расправа о улози жена у раној цркви долазило управо зато што су жене имале неку улогу – често значајну улогу, истакнуту у јавности. Штавише, то је био случај од самог почетка, почев од служења самог Исуса. Истина је да су Исусови најближи следбеници – дванаест ученика – сви били мушкарци, како би се могло очекивати од једног јеврејског учитеља у Палестини из првог века. Али, наше најстарије јеванђеље указује да су Исуса на његовим путовањима пратиле и жене, и да су неке од тих жена финасиски издржавали њега и његове ученике, пошто су биле покровитељке његових путујућих проповеди. Каже се да се Исус упуштао у јавне разговоре са женама и да им је јавно помагао. Посебно нам јеванђеља говоре да су жене пратила Исуса на његовом последњем путовању у Јерусалим, где су присуствовале његовом распећу, и да су му једино оне остале верне до краја, док су мушки ученици побегли.

А што је најзначајније од свега, сва наша јеванђеља указују да су жене – Марија Магдалена сама, или са неколико пратиља – откриле његов празан гроб и да су оне прве сазнале и потврдиле васкрснуће из мртвих.

Интересантно је да се запитамо шта је то у Исусовој поруци посебно привукло жене. Највећи број стручњака је убеђен да је Исус објављивао долазак Царства Божјег, у коме више неће бити неправде, патњи ни зла, у коме ће сви људи, богати и сиромашни, болесни и здрави, робови и слободни, мушкарци и жене, бити равноправни. То се очигледно показало као посебно привлачна порука наде за

оне који су били подређени – сиромашне, болесне, изгнанике и жене.

У сваком случају, јасно је да је и после Исусове смрти његова порука остала привлачна за жене. Јасан појам о томе стичемо већ код раних хришћанских писаца чија су дела преживела, напр. Апостола Павла. Павлове посланице у Новом завету пружају нам обиље доказа да су жене играле истакнуту улогу у најранијем периоду растућих хришћанских заједница.

Са физичким нестанком Исуса и Павла улога жене се драстично мења. Моћни људи у првобитној хришћанској цркви обманули су свет тако што су прпагирани лажи које су обезвредиле жену и покренуле тас на ваги у корист мушкарца. Ђаво се одмах трансформисао у Константина. Први писани документ за ову страшну и монструзну лаж почео је са Константином. Константин и његови мушки наследници су преобратили свет паганског матријархата у хришћански патријархат, тако што су покренули пропагандну кампању која је сатанизовала женско божанство и свети женски принцип заувек прогнавши богињу из савремене религије.

Католичка инквизиција објавила је књигу која се може сматрати најкрвавијим издање у људској историји: *Malleus Maleficarum* или у преведу, Вештичији чекић.

У њој је упозорен свет на опасност од жена које слободно мисле и упутио је свештенство како да пронађе, мучи и уништи такве жене. Међу „свештеницама“ налазиле су се све образоване жене, свештенице, жене мистици, жене обожаваоци природе, скупљачице биља и све „сумњиве“ које су нагињале свету природе. Бабице су такође убијане због своје јеретичке употребе медицинског знања за олакшавање бола при порођајима – што је била патња која је, како је црква тврдила, заслужена Божја казна због Евиног греха. Током три стотине година лова на вештице

Црква је на ломачи спалила преко пет милиона жена. Пропаганда и крвопролиће су били ефикасни. Данашњи свет је живи доказ за то.

Жене које су некада слављене као неопходна половина духовног просветљења, програнане су из храмова широм света. Није било жена ортодоксних рабина, католичких, православних или исламских свештеница. Некада свети чин *Hieros Gamos* – природно сексуално сједињење мушкарца и жене кроз које свако од њих постаје духовна целина, одбачена је као срамни чин. Свети људи којима је некада сексуално спајање са својим женским, другим половинама било неопходно како би комуницирали са Богом, сада су се плашили сопствених природних нагона као ђаволове работе. При томе, ђаво је сарађивао са својим омиљеним помоћником женом.

Дани богиње били су завршени. Мајка Земља постала је мушки свет а богови деструкције и рата узимали су свој данак. Мушки его је провео две хиљаде година јурећи около без контроле свог женског пандана. Настао је живот без равнотеже и растуће непоштовање према Мајци Земљи. Ако се жене не отргну и ако убрзано не узму ствар у своје руке и силом наметну равнотежу, убрзо ће нестати живота са земље.

Колико је Ђаво а и сама Црква спремна да иде далеко да би сачувала своју власт најбоље показује пример Марије Магдалене. Марија Магдалена је представљала мушкој Цркви потенцијалну катастрофу. Не само да је Исус поверио задатак оснивања Цркве жени, него је угрожавала представу Христове божанске природе. Црква ју је, како би се заштитила прогласила за блудницу и уништила доказе о браку и на тај начин уништила све тврдње да је Христос имао живе наследнике и био смртни пророк.

Црква је имала снажну мотивацију да изведе такво заташкавање. Никако не би могла да опстане када би

јавност сазнала за Христово потомство. Исусово дете би потамнело Христову божанску природу а тиме и хришћанску цркву, која се прогласила за јединог посредника до краљевства небеска.

ФРАНЦУСКА РЕВОЛУЦИЈА

Неопходно је да се упознамо са историјом Француске револуције и проучимо субверзивне групе које су изазвале револт. Револуција је почела 1787. Револуцију су испланирали др. Адам Вајсхаупт и кућа Ротшилдова готово 20. година пре него што се заиста догодила.

Др. Адам Вајсхаупт је сачинио главни нацрт, а кућа Ротшилдових је обезбедила потребни новац. Овај Луциферов апостол, Адам Вајсхаупт, рођен је као Јеврејин, затим се прекрстио у католика и на крају се окренуо магији, поставши врхунски стручњак и оснивач секте Илумината. Ова секта је основана 1. маја 1776. Илуминизам је, исто што и слободно зидарство, Луциферов покрет. Његови циљеви су уништење хришћанства и свих влада у свету, а затим њихово уједињење у Светску владу чији би господар требао да буде Луцифер.

Било је предвиђено да се атеизам користи као оруђе за разарање Римокатоличке цркве, која је у то време била најмоћнија сила у Европи. Вајсхаупт је навео следбенике да поверују како ће они бити крем интелигенције или једини људи с менталним капацитетом, знањем, увидом и разумевањем неопходним да владају светом и донесу му мир. Он је покренуо силе због којих су страдали милиони људи и тако је утиснуо печат зла који ће осећати све будуће генерације. Он је планирао да преузме власт у свету уз помоћ братског реда Слободних зидара, затим да преузме послове у вођењу народа ка крајњем циљу - Светској влади.

Требало је да Илуминати постоје као тајно друштво унутар тајног друштва Слободног зидарства. Француска револуција је успела у Француској зато што је Римокато-

толичка црква крила Свето писмо. О Христу нису проповедали онако како је речено у Јеванђељима, него сасвим супротно. Исуса су лоше представљали међу већином народа, што је довело до тога да хришћанство буде забрањено законом. Због тираније и фанатизма папства, армија атеиста је успела да освоји симпатије народа за своју ствар. И тако је звер која је изашла из бездана могла да поведе рат против Светог писма и победи га. Ово је омогућило збацивање хришћанства не само у Француској у то доба, него је створило услове и француској сили да умаршира у Ватикан и свргне папу с престола када је Наполеон дошао на власт после Револуције.

АДОЛФ ХИТЛЕР

Пошто у овој књизи не можемо да прикажемо све Луциферове трансформације, (за шта би нам требало неколико томова књига). Зато ћемо обрадити његову најстрашнију трансформацију а то је Адолф Хитлер.

У складу са опредељењем злогласне црномагијске организације Тула (основане у Минхену 1918.), којој је припадао. Хитлер је нумеричком вредношћу те речи био означен жигом звери. Наиме ако се слова немачке абецедe означе бројевима од 100 па надаље (на пример А-100, Б-101, Ц-102 итд), добија се:

X= 107

И= 108

T= 119

Л= 111

Е= 104

Р= 117

Збир је = 666

Да је то био само изолован пример човечанство би било срећно, управо то је систем који се најдрастичније открио баш код Хитлера. Међутим није реч о тој за хришћане непријатној подударности са бројем 666, који у Откривењу Св. Јована означава број звери (антихриста). У питању је читава паукова мрежа мрачних симбола који, по намерама вештих и неви- дљивих планера, плету мрежу

увлачећи у њу наше навике, мисли, ум, душу. Побуђени древним култовима и новим ритуалима, ти невероватни симболи израђају из таме несвесног и опасно замућују бистре токове природног живота.

Ми смо у претходном поглављу, односно у првом делу књиге само мало додирнули материју када смо тврдили да је Исус Христ био у Индији за време оних година којих нема у Библији. Он је тада био у контакту са индуским аријевцима, или боље речено са аријевским индусима. Зато осећамо потребу да том делу приђемо мало озбиљније.

Ти аријевски индуси имали су своје легенде, које су говориле да су богови дошли на Атлантиду да успоставе људски живот. Богови са Атлантиде су први очеви људског рода. Аријевски индуси припадају најстаријој раси на свету. Некада су Јевреји задржавали иста схватања као аријевци, схватања о супериорној раси са Атлантиде. И Јевреји који су тврдили да су Божји изабрани народ, и Немци, односно нацисти су тврдили да су аријевци супериорна раса предодређена да влада светом. Није случајно што и једни и други покушавају да униште оне друге. Нацисти су хтели да униште Јевреје и да владају светом. У томе као што знамо нису успели. Сада Јевреји као Владари из сенке покушавају да владају светом и да униште Немачку са једном перфидном методологијом, врше свесну исламизацију Немачке, са огромним бројем муслимана који раде у Немачкој неутралисаће чистоту Немачке нације са многобројним мешовитим браковима.

Контраверзна Мадам Главацки која је живела у осамнаестом веку, која је тврдила за себе да је дошла са неке друге планете била је зачетник спиритуализма новог доба, која је прерасла у један огроман покрет, коме су се придружиле многе познате историјске личности из двадесетог

сетог века, чак и Ганди. Њену теорију прихватиле су нацистичке вође, о чистој раси.

Нацистичке вође су 1930. године почеле да шаљу у Гватемалске џунгле немачке експедиције, самим тим хтели су да ставе на пробу наше схватање о човековој еволуцији. Они су успели да пронађу остатке који не припадају људском роду, облик лобање је издужен, а домороци знају легенде које се преносе са генерације на генерацију, да су то остаци људи или боље речено Богова са Атлантиде.

Када су 1933. године узели власт у Немачкој, нацисти су преузели низ мера да истраже све легенде које су говориле о Атлантиди. Тражили су изгубљени заветни ковчег, Лонгијево копље које је проболо Исусова плућа, Свети Грал и изгубљени контакт са Атлантидом.

За Адолфа Хитлера таква места и ствари поседовали су мрачна обећања о тајном сазнању и моћи, и ако би их нацисти пронашли имали би неограничену моћ, која потиче од тих ствари и да би тада њихова армија била непобедива. Колико је Хитлер веровао у све то најбоље говори локација дворца Вевезелбурга у коме је смештен штаб најелитнијих СС јединица. Он се налазио на раскрсници четири преисторијске трасе, Леил линије. Химлер је за свој модел организовања СС јединица узео Витешки ред. По њиховом мишљењу, као припадници најстарије античке аријевске расе сматрали су да они једини имају право на античке тајне Атлантиде.

Археолози су слати да свуда у свету траже те предмете, све у сврху пропаганде а у циљу доказивања да су Немци, аријевци чија је постојбина Атлантида, да су директни потомци Богова и да је сасвим нормално да владају светом.

Мит Атлантиде је помогао да нацисти дођу на власт после пораза у Првом светском рату. Када су били поражени у Првом светском рату Немци су се окренули

историји, прошлости да у Антици пронађу нешто што ће их довести на власт, да нађу смисао за своје постојање.

Нација је пролазила кроз кризу идентитета, то је било само питање самопоштовања. Требали су да створе слику о себи којом ће се поносити. Ничу безброј фолк групе које величају снагу аријевске расе. Повезивали су прошлост са митом о Атлантиди.

Роман мало познатог писца Емунда Кисса, био је тада најпопуларније национално штиво. У том роману се говори како је у далекој прошлости неки ледени месец који је дошао из дубина космоса, ударио у Земљу и тако је населио семе аријевског човека. Супериорна над човеколиким мајмуном та раса је живела на Атлантиди која се простирала од граница Јужне Америке па све до античке Грчке. Тај роман мада је био фиктиван ипак је Хитлер веровао да они одражавају оно што се стварно догодило.

Тако ће доста касније неко друго космичко тело ударити у Земљу и изазвати пропаст и нестанак Атлантиде. Остаци Атлантиђана отишли су на Антарктик, вратили су се леду од којег су постали. Ту су они изоловани од нижих раса чекали када ће се појавити вођа и васкрснути Атлантиду. То је суштина Киссовог романа.

То се све одлично уклапало у тадашњу поражену Немачку, са свим последицама из изгубљеног Првог светског рата. Појавио се као из тог романа, лидер, вођа, Хитлер, који ће прочистити нацију и васкрснути немачки народ.

Зато сада немачки научници одлазе у прашуме Гватемале где траже рушевине Маја. Ту су ископали чудне лобање. Хтели су да докажу да су то Атлантиђани. Да су то њихове лобање.

Други објективни научници су много касније доказали да то није тачно. Те издужене лобање Маја настале су из религиозних разлога када су они лобање беба стављали

у некакав калуп и тако су деформисали дечије лобање јер су хтели да личе на лобање по предању неких Богова који су ту долазили с времена на време.

Интересовање научника из Трећег Рајха ишло је и даље од пуког интересовања а све у сврху пропаганде.

Хитлер је скупио све расположиве научнике и 1934. године формирао је Институт Аненерве, одељење ССа. Научници су требали да изврше прекрајање немачке историје. Када је почео Други светски рат 1939. године ти научници су тврдили да Немачка не осваја туђе територије, већ да враћа своје које су други окупирани и ту се населили ко зна када.

Изгубљена чиста расна Атлантида постала је модел за нову чисту, аријевску Немачку. То је подразумевало уклањање не нордијског стновништва прво из културе а касније из свих облика друштвеног живота.

Веза Атлантиде и Трећег Рајха после рата је одмах заборављена.

Знамо све мотиве за почетак Другог светског рата, али да ли знамо прави! Ако је Хитлер био луд, да ли је и цео Немачки народ који је пошао за њим као најнапреднији народ у Европи, такође био луд. Како тако луд народ који је 1945.г. почео из ничега, из пепела, да данас има јачу економију него Енглеска, Француска и још неколико европских земаља заједно.

Како да објасним фотокопију једног веродостојног документа, писаног 29. априла 1945. на дан када се Хитлер званично венчао са Евом Браун. Прву брачну ноћ, он уме сто да проведе сам са Евом, својом женом, он је провео са својом секретарицом. Диктирао јој је тестамент. Прескочићемо његов приватни део тестаментa, којим је сав свој иметак завештао држави и партији. Сетио се чак и своје таште. Његов политички тестамент није био ни мало сентименталан. У њему се Хитлер и правдао и обрачунавао. Као

најважније, преживелим саборцима је дао следећи задатак: „Пре свега, обавезујем народне вође и своје следбенике да се слепо придржавају расних закона и да одлучно пружају отпор тровачу свих народа света, међународном јеврејству“. Тестамент је датиран са 29.априлом 1945. године у 4 сата ујутру. Одмах после тога повукао се са Евом у приватне просторије где су извршили самоубиство.

Као што смо видели нацисти су се понашали као да се људска бића у квалитативном смислу не разликују од животиња. Том њиховом понашању свакако да је нешто морало да претходи. Заправо претходило је учење Дарвина, и на основу њега створили су поглед на свет који је потпуно девалвирао људски живот. Они су одбацили доминантан јудео - хришћански став да живот слабих, болесних, хендикепираних особа вреди. Таквим људима не треба дозволити да троше драгоцену, ограничена природна богатства ове планете, већ их треба убити како би било више простора за здраве, снажне и интелигентне. Они су сматрали да се ниже расе не могу уздићи на ниво цивилизованог народа.

Хитлерова слика света, када су у питању расе, није била само продукт његове сопствене заблуде, већ резултат открића до којих је дошла „уважена“ наука у Немачкој и другим деловима света укључујући и Сједињене Државе.

Дарвинизам је задао смртни ударац доминантној јудеохришћанској етици. Он је био тај пламен којим је најплеменитија и најузвишенија културна достигнућа до тада претворио у гомилу пепела. Хитлер је упијао идеје социјалдарвинизма, помешане са отровним принципима антисемитизма, и тако смо добили холокауст. Заправо је социјалдарвинизам припремио терен за нацистичку идеологију и холокауст. Та расна теорија супростављала се уобичајеној заблуди да је природа мирна, хармонична и идилична. Она је напротив, испуњена немилосрдном, стра-

вичном борбом, мучењем и смрћу. Не само да се животиње међусобно убијају, већ и биљке убијају једне друге. Па зашто то неби чинили и људи као део животињског царства. Дарвин је тврдио да се, попут других организама, људска популација увећава брже од количине хране, па није тешко извести закључак да једино геноцид може донети напредак некоме. Хитлер се дивео инстинктивној мржњи пчеле матице, која је нагони да без оклевања уништи своје ћерке, младе матице, чим се роде, или би у противном настрадала у тој борби; она то, без сумње, чини за добробит целе заједнице. Расизам се није могао развијати под утицајем хришћанства, јер је хришћанска теологија проповедала универзално братство свих раса, које потичу од заједничких предака Адама и Еве. Већина хришћана је веровала да су људска бића, без обзира на расу, створена по Божјем обличју и да је њихова душа вечна. То значи да су сви људи драгоцени, због чега су хришћани слали своје мисионаре у различите крајеве света како би становнике тих далеких земаља преобратили у хришћанство. Хришћанска црква је сматрала да су припадници других раса довољно вредни и способни да прихвате европску веру и културу.

Некако се намеће сам закључак да је дарвинизам допринео припремању терена за најкрвавији рат у историји. Мислим да ужасни рат у који је Немачка увукла читаву Европу у августу 1914. године, а у који су се касније укључиле све државе и сви народи, никада се не би ни водио, да Немци нису полудели због теорије преживљавања најспособнијих. Ипак је дарвинистички милитаризам подстакао Први светски рат. Али чудне ли ироније са дарвинизмом. У тим ратовима су убијани погрешни људи, они снажни и здрави, док слаби и болешљиви успевају да преживе јер и не учествују у првим борбеним линијама. По мени савремени рат је подстакао деге-

нерацију, а не биолошки напредак како је заговарао социјалдарвинизам. Једном речју рат је спречио еволутивни напредак. Сматрало се да је рат неопходан и користан, јер би без њега свет био пун болесних и неспособних људи.

Ако је Хитлер био Антихрист, онда је и Чарлс Дарвин такође био Антихрист. То нам доказује да се и сам Антихрист не реинкарнира већ се постепено појављује већ пет хиљада година у разним људским облицима и директно утиче на историју људи. Зашто то Бог дозвољава? Где је Исус да то спречи?

Нажалост дарвинизам је ипак у праву. Тренутна неједнакост раса непорецива је чињеница. У истим повољним климатским и географским условима, виша раса увек истисне нижу, то јест контакт са културом више расе представља смртоносни отров за нижу расу и убија је. Изводи се сам закључак да до напретка може доћи уништавањем нижих раса, које су спречавале развој културе и цивилизације зато што су биле ментално неспособне да створе и прихвате вишу културу.

Истребљење Јевреја је, свакако, био један од Хитлерових приоритета, али је истребљивање других раса такође представљало део његових дугорочних планова. Он је први указао на жуту опасност по Европу. Социјалдарвинисти су константно наглашавали притисак популације као стални извор сукоба међу људима, укључујући и међурасне сукобе. Они доказују да се број људи увећава брже него њихове залихе хране. Интересантан је њихов начин размишљања. Они кажу да је братство међу људима добра ствар, али је борба за живот много боља од тога. Као пример наводе, да Атина никада не би постала оно што је постала да није било Спарте, а националне зависти и разлике, па чак и најокрутнији ратови, одувек су представљали праве узроке напретка. Све док се човек не буде рађао са крилима, попут анђела, он ће остати подложен вечним за-

конима Природе, па ће стога морати да се увек бори за живот и опстанак. Никакве Хашке конференције, никакви Међународни судови, ни уговори, ни мировна друштва, никада неће моћи да укину природни закон, да укину рат. Нажалост чињенице показују да су они у праву. Они сматрају да се човечанство једино путем истребљења раса може биолошки побољшати и уздићи на виши културни ниво, да ће неминовно доћи до сукоба беле расе са црном, затим беле и жуте. Дакле, што нације које припадају „белој раси“ раније схвате ту чињеницу и придруже се заједничкој одбрани против заједничке опасности, то боље.

На крају да изведемо неки закључак. Знамо да је Хитлер представљао отеловљење зла и лако је рећи да је Хитлер био неморалан, да уопште није имао етику. Зар је то важно за некога ко је био принципијелан политичар са прецизно дефинисаним схватањима којих се чврсто држао.

Ја мислим да то није тако једноставно рећи, јер на основу Хитлерових списа и говора сасвим је јасно да он уопште није био аморалан. Он је, напротив, био изузетно моралистичан и доследно је примењивао своју визију моралности на политичке одлуке, укључујући ратовање и вршење геноцида. Нама је, можда тешко то да схватимо, али у Хитлеровом схватању света, рат и геноцид не само што су се могли морално оправдати, већ су били за сваку похвалу са тог аспекта. Хитлер је дакле, у крајњој инстанци био толико опасан, управо зато што су његова политика и његове одлуке биле засноване на погубним етичким идеалима.

Да би смо схватили огромну Хитлерову популарност у Немачкој, прво морамо схватити етичку димензију његовог погледа на свет и његову политику. Хитлер немачком народу није обећао само материјални просперитет, здравље и моћ, већ и морални напредак. Он је обећао стварање узвишене и боље особе, мада се то показало као уто-

пија. Полицијска држава коју је он створио није прогонила само политичке непријатеље, већ је покушавала да одстрани и криминалне облике понашања и друштвену девијацију. Он је непрестано критиковао савремено, урбано друштво због његове разуздане неморалности, нарочито ширење сексуалне неморалности и проституције, дроге, педофилије, хомосексуалности.

Хитлер је тиме поставио нову дефиницију хуманости лишивши појединца свих права и тврдећи да је уништавање таквих и уопште слабих, деформисаних од стране јаких, моралних, акт хуманости. Он је на тај начин потпуно изокренуо традиционалну моралност. Јачи имају право да намећу своју вољу. Из историје се види да је право само по себи потпуно бескорисно, уколико моћна сила не стоји иза њега. Право само по себи није ни од какве користи било коме ко нема моћ да наметне своје право. Јаки су увек побеђивали. Хитлер је објаснио да су аријевци мање егоистични, а више алтруистички настројени. Хитлер је своју представу о алтруистички оријентисаним Немцима, најзвишенијим примером људске моралности, супротставио Јеврејима као утеловљењу неморалности. Он је стално оптуживао Јевреје за похлепу, преваре, сексуалну настраност и остала неморална дела, правдајући тиме своје мишљење о њима као инфериорној раси. Заиста, када је говорио о расној инфериорности Јевреја, Хитлер је далеко више наглашавао њихове моралне недостатке, него њихове физичке или психичке карактеристике. По Хитлеру, Јевреји су представљали опасност за Немачку јер су се служили неморалним методама како би опљачкали немачки народ, јер су Јевреји били господари новца.

Ако је Хитлер био Антихрист, он је сада мртав. Поставља се питање ко сада поткопава човечанство, а сведоци смо да се поткопава све жешће и жешће.

Ко крије елементарне чињенице и зашто? Зар ни један историчар нема храбрости да објави да су Руси, припадници Црвене армије који су надирали у Источну Немачку, хватали немачке жене и децу и закивали их за кошеве, амбаре, на врата. Документација постоји, па чак и ја имам фотокопије. Шта је то демонско, да се разапињање ни после 2000. година није заборавило.

Ова књига се односи на поједине тајне „вође“ и не може се сматрати одразом схватања јеврејског народа у целини. Дакле, ова књига не би смела да служи ширењу антисемитизма, већ само као обавештење и упозорење на оно што се данас дешава и што ће се тек дешавати у свету и код нас.

Сваки патриота, Србин, и Словен уопште треба пажљиво да прочита ову књигу, да проникне у њен смисао и да правилно схвати сву тежњу у њој објављених докумената и једног новог размишљања. Сматрам да читаоци ове књиге треба да буду правилно обавештени о једној од најзначајнијих ствари по опстанку човечанства. Велика катастрофа коју спремају тајне, подземне силе које су од памтивека управљале судбином народа, прете да у најскоријој будућности остваре своје сатанске намере. И успеће ако се човечанство на време не освести и не стане енергично у своју властиту самоодбрану. Ова књига треба да да скроман допринос ка освешћивању бар оних који читају ову књигу и да сазнања до којих су дошли шире даље као опомену, као Јеванђеље, као добру вест, која нажалост није добра, али је добро упозорење. Зашто је ово важно?. Једна је од основних тежњи јеврејства да народи и даље остану у непознавању чињеница које су за њих од животне важности.

ЈОСИФ СТАЉИН

Суштина Стаљиновог зла лежи у томе што је у својој глави обрнуо морал: оно што је лоше постало је добро, а што је било добро постало је зло. То је био човек који је изгубио из вида чињеницу да у бити сваког напретка лежи људско достојанство и благостање.

Немилосрдна Стаљинова бирократија претворила је народну револуцију, засновану на идеалима слободе и једнакости, у тоталитарну диктатуру која је одржавана терором.

Тачан број мртвих током Стаљинове владавине још се броји и процењује се да досеже десетине милиона, а сцена изузетне туге на његовом погребу мера је страха који је он изазвао и пропаганде коју је мајсторски спроводио. Стаљин је Русију од дрвеног плуга у року од тридесет година увео у нуклеарно доба. Ухватио је корак са развијеним земљама којима су били потребни векови за то. Али, у том процесу жртвовано је више од двадесет милиона совјетских грађана. У часу када је умро, још четрнаест милиона њих полако је трунуло у гулазима.

С обзиром да анализирамо понашање Антихриста, схватили смо да се по задатку један од палих анђела лепо уселио и у Стаљиново тело и од њега направио, оно што је свима познато. Али сада да се осврнемо на нешто што је много мање познато, на његов однос према Јеврејима, јер су Јевреји, хтели ми то или не, некако увек у центру свих збивања.

Стаљин је мислио да су Јевреји били „опасни страни елементи, одани Израелу“ више него њему, али пали анђео који је вешто контролисао целу ситуацију, изрежирао је као у неком филму, па се Стаљинова ћерка Светлана заљу-

била у Јеврејина. Исто као што је Хитлерова сапутница Ева Браун била јеврејског порекла. Шта је друго остало Стаљину него да га прогласи британским агентом и да га пошаље у радни логор на Арктику. Недавна истраживања сугеришу да је Стаљин, у ствари, као и Хитлер, имао сопствени план о коначном решењу за Јевреје.

Пошто су их нацисти довели скоро до нестанка, Јевреји су сада требали да послуже као Стаљинова следећа мета; у ствари, године од 1948. до 1953. биле су црне за совјетске Јевреје. Јеврејска позоришта и новине били су затворени, а јеврејски интелектуалци били су ухапшени. Лекарска професија била је други замајац Стаљинове параноје. У ономе што је постало као „Докторска завера“, Стаљин је прогонио јеврејске лекаре и хапсио их под оптужбом да трују народ лековима и убијају на операционим столовима.

Сада се пали анђео, односно изасланик самог Луцифера мало поиграо са Стаљином тек да нам покаже шта он све може.

Иронија је у томе што је баш Стаљинов прогон јеврејских доктора, допринео његовој смрти, док је после можданог удара умирао у спаваћој соби своје даче изван Москве, 2. марта 1953. године. Да је раније пружена помоћ, живот би му био спасен. Док је Стаљин лежао без лекарске неге читавих 12 сати, једини који је знао његову историју болести био је његов лични лекар, професор Виноградов, који је био окован у затвору Лубјанка, и испребијан по Стаљиновој наредби. Пошто Виноградов није био поред њега као и увек, много касније су позвали друге лекаре, који нису знали Стаљинову историју болести. Није му било спаса и умро је 5. марта.

ПРОТОКОЛ СИЈАМСКИХ МУДРАЦА

Протокол сијамских мудраца, (за који Јевреји ових дана упорно тврде да је то чиста измишљотина и да то није никада ни постојало), представља стратегијски план јеврејског народа за освајање света. Овај документ, и поред свих настојања јеврејства да се овакав сачува у највећој тајности, изашао је у јавности пре неких 50 година. Он је сачињен на великом ционистичком тајном конгресу у Базелу 1897. године и већ је у великој мери примењен у дело са свим оним што се у њему предвиђа. Природно је да је та чињеница изазвала оправдану реакцију код Нејевреја, а нарочито код оних Нејевреја који су били на највишем ступњу цивилизације, науке, културе и уметности, а то су Немци. Немци на челу са Хитлером, са аријевском идеологијом, са савременом технологијом покушали су да их зауставе и дошло је до Другог светског рата. Знамо како се све то завршило, односно свесни смо тога да их нису зауставили.

Бољшевизам, како ћемо видети, јеврејски производ, који они под изговором „опште користи“ свесно користе убијајући у нашем човеку оно што га чини човеком, уништавају његову душу и све моралне вредности, истовремено одузимањем сваке посебности, претварајући консеквентно и самог човека у обичан број. Тај исти бољшевизам, који народ у свом искреном и идеалистичком усмерењу замишља као нешто сасвим друго, прети да преплави цео свет. Када су схватили да то више не могу држати под контролом и да им то измиче из руку због милијарду Кинеза и милијарду муслимана били су принуђени да све то униште преко ноћи. Цео Совјетски Савез, цела Гвоздена завеса, страшни КГБ, феноменална војна

индустрија која је уливала страх у кости свакоме ко би и помислио да се дрзне и баци камен на Совјетски Савез. Сва та војна индустрија, та највећа светска сила на свету, са највећим бројем атомских глава пала је преко ноћи без иједног испалењеног метка. Обрушила се као кула од карата. Обрушила се изнутра а да нико на њу није бацио ни каменчић а камоли неку ракету. Тај страшни Берлински зид, опасан бодљикавом жицом и струјом, сам је отворио капије, сам се срушио. Како је то било могуће? Нико се чак и не пита како је то могуће, сви су то прихватили као готову чињеницу где није имало шта ни (да се) дода ни одузме. Чињеница је проста. Совјетским Савезом никада нису управљали Руси, нити се комунизмом руководило из Москве већ из Вашингтона и Лондона. Совјетским Савезом су управљали Јевреји и они су га срушили без зрна барута јер је он одиграо своју улогу и више им није био потребан. Тако је прошла и Југославија која им више није одговарала јер је и она одиграла своју улогу, наводно била је заштитни зид да се бољшевизам неби ширио у Европу. Нема бољшевизма, и зашто би било Југославије као вештачке творевине, на чијој је идеји насео наивни Краљ Александар, а лепо осмислио масон Јосип Броз.

Сада се зна да је Масонерија (Слободно зидарство) слепо оружје и апсолутни извршни орган „јеврејских светских мудраца“ помоћу којег јеврејство фактички, иако тајно, управља безмало целим светом. Ко има прилике да прочита Протоколе, многе ће му ствари, многе ће му чињенице из свакидашњег живота постати јасне. Наша култура, наш опстанак као слободних живих бића је у опасности. Неће још дуго потрајати, када ће између бившег изабраног Божјег народа Јевреја, који се одметнуо од Бога и пришао Сатани, односно Луциферу првом Анђелу који се и први одметнуо од Бога и свих осталих народа, доћи до борбе између добра и зла. Прво ће морати да се појави

Исус Христ, не у физичком облику, него као Бог који ће ући у сва срца људи који верују у њега. Затим ће се на свим странама, у свим државама дићи један огроман талас анти-семитизма, чим народи уз Исусову помоћ уоче истину, једину и страшну. Овај покрет неће бити ништа друго до реакција и самоодбрана против те опасности. Ја мислим да је Исус већ ту, да делује преко нас полако али сигурно и да ће ти владари из сенке проћи као Совјетски Савез и Југославија.

СВЕТИ ГРАЛ

Пехар са Последње вечери употребљен је и сутрадан да се сакупи Христова крв на распећу. Јосиф из Аримитеје, који је присуствовао распећу и који је опремио Христов гроб у свом дворишту, био је први власник. Јосиф је путовао са светим Павлом у Антиохију на прву мисију овог апостола. Понео је пехар са собом који ће новокрштени хришћани поштовати. Пошто је Павле наставио пут, Јосиф је остао у Антиохији. Кад је умро, пехар је нестао, вероватно је сахрањен заједно са њим.

Пехар се поново појављује у трећем веку када га је бискуп Антиохије јавно изложио. Затим је поново изгубљен у земљотресу, петсто двадесет и шесте године. Онда је поново пронађен после педесет година па поново изгубљен. Све приче о гралу имају један заједнички елемент - пронађен је, изгубљен је, онда поново пронађен итд. Своје коначно одмориште нашао је у близини асирских рушевина у Ниниви у северном Ираку.

Оно што је једино од Исуса Христа преостало на земљи. испод заштитног воска у пехару је крв Исуса Христа, крв која крије тајну његовог ДНК. То је дар од Бога, средство помоћу кога можемо доћи до краја. Када је технологија усавршена, Исус Христ, божји син, Месија враћа се. Ко је могао да замисли безгрешно зачеће у време благословене Девнице? То је тада било чудо. Тада је Свети дух ушао у њу? Како је свети Дух ушао у Девицу Марију да би могла да зачне и породила се?

Зар не може сада да се деси поново исто чудо. Крв која се налази испод воска, може уз најсавременију техно-

логију да се употреби за клонирање човека. То наука може, то је доказано, почев од овце Доли, па до клонирања човека. Ако је то крв Исуса Христа, значи да и он може да се клонира. Али рећи ћете па то је фалсификат, то је обичан човек. Па то је тачно, али ако у њега уђе Свети дух, онда се понавља исто чудо од пре две хиљаде година. И тада је Исус био човек од крви и меса док у њега није ушао Свети дух приликом крштења на реци Јордан. Зар га Свети дух није напустио приликом распећа па је могао бити распет. Па како другачије да се тумачи толика потрага за Светим гралом кроз векове, зашто би некоме требао пехар од метала који није чак ни златан. Они који су га тражили знали су да је унутра запечаћена Исусова крв, али га никада нису нашли, јер Бог није дозволио да га нађу. Сада када је технологија клонирања толико унапредовала такође уз помоћ Бога, можда ће сада Бог дозволити да се пронађе Свети грал. Можда ће се тако десити Други Исусов долазак. А можда и неће. Можда ће га пронаћи Владари из сенке уз помоћ Антихриста, да би направили добар фалсификат, у кога наравно неће ући Свети дух, али који ће личити на Исуса Христа и понашаће се као Исус Христ, па ће се тако појавити по пророчанствима из Библије, лажни Месија. Можда ће доћи до новог Витлејема, који ће се звати Вашингтон, родиће се у модерним јаслама које ће се звати лабораторија.

Зашто Антихрист то уопште ради, који су његови мотиви? Да би смо одговорили на ово питање морамо се вратити на сам прапочетак свега. Луцифер је био најлепши анђео на небесима, - толико леп да његово име значи Син Зоре, али је избачен из раја зато што је предводио побуну против Бога, јер је умислио да му је раван. Пошто је поражен, његово име на земљи преиначено је у Сатана. (српски речено Ђаво или нечастиви). Вековима је чекао да се Богу освети што га је избацио. Мислим да управо сада долази то

време и видимо на делу шта он сада ради на земљи. Како се добро организује. Мислим да они које води Луцифер, хоће да пронађу пехар и да употребе ДНК да би се поново створило Христово тело. Та особа би била под Сатаниним утицајем, и звала би се лажни пророк. Велики Мајстор темплара (Масона) сада се преобратио у Владаре из сенке и он или они су ти који утиру пут Антихристу. То ће бити Луциферова коначна освета Богу, да употреби божју крв и месо да изврши ђаволску наредбу. То је грозота.

Ако је у гралу Христова крв, како се то може назвати грозотом, а тако се назива у Откровењима. Одговор би могао једино да буде, није у питању крв, већ оно што би неко могао да уради од ње, то је грозота. Сада да се мало подсетимо.

„Откровење 13:14, И преваривши оне који живе на земљи помоћу чуда која је имао моћ да изведе у присуству звери, рече онима што бораве на земљи да треба да замисле која има, рану од мача и живи.“ Не тако давно нико се неби играо тиме да створи прави лик звери. Али уз данашњу технологију, и чињеницу да имамо Христов ДНК, лажном пророку ће бити лако да створи Антихриста клонирањем Христовог тела, тела које је умрло из мртвих пошто је разапето и рањено у бок копљем“.

Најстрашнија грозота би била ако би Владари из сенке успели да Божји син припада Сину Зоре (Луциферу). Да би обавио посао Антихрист регрутује људе, обичне смртнике егоистичне људе, жељне моћи, оне налик Темпларима, Масонима, Илуминатима, који сачињавају Трилатералну комисију, Бидберг клуб, Савет, Тајно друштво, једном речју, Владари из сенке.

РОЂЕЊЕ АНТИ - ХРИСТА

Свет је произашао из пада и није савршено Божје дело, како то сматра хришћанска теологија.

Обзиром да ће се треће умножавање броја 666 (666 x 3) десити у 1998. години када ће се пали Серафим Ахриман (ђаво, демон, сатана), дух материјализма, инкарнирати у телу, како би лично управљао потпуним уништењем духовних циљева хришћанства.

Многи од нас ће први видети и осетити како се појавио велики геније материјализма, супериорно талентовани рационални ум, коначни дух технологије и највећи мајстор окултизма и црне магије. Као што је проречено Исусово рођење од стране анђела и појавом иницираних Краљева који су пратили звезду до Витлејема, тако и рођење Ахримана (Антихриста) било је најављено и присуствовали су му посвећеници много мрачнијег усмерења. Дете ће бити неговано и заштићено од стране реинкарнираних душа које су га обожавале као свог бога у Академији у подножју авганистанских планина. У исто време у његовој близини су се инкарнирале оне душе које су се припремале у току миленијума да буду његови ученици. До дванаесте године живота, (то ће се десити 2010. године) Антихрист ће бити проглашен за ум изузетне интелектуалне снаге и духовних способности. (Исто као у своје време Исус). Маса људи ће га сматрати „Јагњетом“, биће посебне невиности и најдубљег духовног увида који доноси божанску поруку, страни дух, пало биће из највиших хијерархија спиритуалног света, прогласиће се за поново присутног Исуса Христа. Колико видим он не припада ни једној постојећој цркви. Његово детињство и

младост су неприметни као и почетак живота Исуса у Назарету, а његово деловање може почети у сличном добу, око тридесете године, (око 2028. године). С друге стране видимо да је у јавности изашао као технолошки геније на свим пољима науке, посебно фармације, у којој ће његове задивљујуће способности довести до развоја и производње чудесних лекова који ће сузбити тешке болести што ће се појавити као последица великих несрећа.

Када буде отпочела његова свештеничка служба у потпуности ће искористити нове технологије комуникација тако да ће свет знати о његовим чудотворним делима истог тренутка када се она десе. Као што сада посматрамо шта он ради, видимо да он уствари имитира Исусова чуда, слепи ће видети, мртви ће се подићи а зли духови ће бити истерани из оних које су запосели. Једино они људи који су развили свој сопствени духовни увид ће знати да „Влада-лац Демона истерује Демоне“. Изјављује да је пре две хиљаде година свет подучавао кроз параболу. Од тада, човечанство је сазрело и довољно се развило да може да прими учења Сина Божјег на много директнији, мудрији начин. Маса које не размишљају биће надвладане његовим чудесним делима док ће научни кругови бити запрепашћени невероватним бројем и дубином његових технолошких и интелектуалних достигнућа на плану модерне науке.

Они људи који теже духовној реалности и који ће постати свесни праве мистерије другог доласка Христа, биће у стању да идентификују Антихриста у телу. За широке масе, посебно оне са догматским или фундаменталистичким ставом, Антихрист ће бити сматран за Христа који се вратио.

СУТРА НОВИ СВЕТСКИ ПОРЕДАК

НОВИ СВЕТСКИ ПОРЕДАК

Нови светски поредак ће човечанству донети нове слободе. Биће ослобођени глади, ослобођени незапослености, ослобођени сиромаштва и ослобођени личне одговорности према другима у замену за колективну и индивидуалну одговорност према Држави, послушности Диктатору и веровању у Антихриста као Бога на Земљи.

Нови закон који ће подупрети Нови светски поредак биће донешен и одбациће све старе, превазиђене капиталистичке и комунистичке системе прошлости. Нова Повеља о правима јасно ће дефинисати права Државе над појединцем, за добробит човечанства, и биће написана фразеологијом која ће пре подсећати на Животињску фарму Џорџа Орвела него на модерну демократску државу. Двосмиленост ће достићи нове стандарде преваре, и ухваћено између потребе да преживи и слепе послушности „Богу на Земљи“, становништво ће постати вољни саучесник у сопственом падању у замку. Услужни грађанин ће стећи једним ударцем религиозну сигурност, храну, одећу, кров над главом и запослење у замену за послушност према закону и држави, јер ће свака његова потреба бити задовољена захваљујући магији ахриманске технологије, а једино што мора да жртвује је његов лични духовни идентитет.

Правни, административни, судски и образовни системи свих држава јачају и подупиру вредности, моћ и престиж владајуће класе, Новог светског поретка, који је већ дуго тајно у припреми од стране неких финансијских и индустријских моћника нашег времена, како би се ови концепти довели до савршенства. Привлачност материјалног комфора, садржаног у новој технологији, функционисаће као савршен мито који осигурава ћутњу већине

потенцијалних бунција међу становништвом. За оне који одбијају да прихвате „нови поредак“ све испробане методе убеђивања и терорисања ће се применити. Све научене лекције у тоталитарним државама из прошлости биће примењене са свом силином уз вољни пристанак већине људи у име Бога, који ће се попут Немаца у току нацистичке ере, претварати да концентracиони логори не постоје. Али у овом случају ће затвореници патити и од религиозне инквизиције као и од политичког прогањања.

Свима који подрже Нови светски поредак биће гарантован удобан материјални стандард, добро здравство, образовање за њихову децу и ослобођеност од брига ако прихвате руковођење Државе у свим аспектима свога живота. Где ћете радити, где ћете живети, када ћете и са ким ступити у брак и колико деце ће вам дозволити да имате више неће бити лична одлука, већ ће о томе одлучивати нова светска бирократија. Лични избор неће бити дозвољен ни у избору занимања. Одлуке о томе ће бити део нове структуре.

Посебно треба обратити пажњу на садашњу кредитну картицу, са свом компјутеризованом технологијом, у којој су лични подаци. Амбиција и похлепа за влашћу чији је дугорочни циљ био светска влада су такви да желе да имају потпуну контролу над сваким аспектом људског живота, не само у области политике већ посебно у области финансија. У време Антихриста неће се поновити превртање столова са новцем у Храму, јер ће мењачи новца бити његови највећи савезници. Ахриман је лично кушао Исуса у пустињи, изазивајући га да претвори камење у хлеб, али није успео. Ахриман је успео да заведе Јуду, да изда свог Господа за тридесет сребрњака, и од тада моћ новца је била Сатанино најјаче оружје против човечанства.

МЕЂУНАРОДНО БАНКАРСТВО

Сви трагови од давнина до данас воде до међународних банкара који контролишу светска богатства. Испод њих се налази мрежа индустријалаца, научника, војних и политичких вођа, економиста и забављача.

Добро је познато да су међународни банкари финансирали народе да се боре једни против других. Шта мислите, одакле држави новац да купује тенкове, авионе, како би се наоружали за рат? Они финансирају обе стране и зарађују и од једних и од других. Они имају моћ да одређују и исходе ратова једноставним пресецањем прилива новца земљама којима га позајмљују. Они никада не дозвољавају да се неки народ ослободи задужења. Они могу преко ноћи да сруше једну империју као што је СССР, коју су они уствари и створили када им је то одговарало.

Они контролишу читав светски монетарни систем и повезани су директно са Ротшилдима. Контрола монетарног система једна је од главних полуга за освајање света.

Снага Илумината лежи у новцу. Они користе свој новац како би стекли контролу у верским, политичким, економским, образовним, медицинским, војним и социјалним круговима, и тако обрађивали друштво као целину. Током Руске револуције, коју су финансирали, Илуминати су, под називом „бољшевици“, доспели до најважнијих положаја у Русији и тако збацили цара. Касније су то исто урадили и са СССР –ом.

Ово ремек дело преваре пре се налазило у Лиги народа а данас се оно налази, или боље речено заклања се иза Уједињених нација. Многе народе који су некада били чланови Лиге народа њихове вође су намагарчиле да се прикључе Уједињеним нацијама. Између те две органи-

зације постоји само једна мала разлика, што се прва налазила у Женеви а ова друга у Њујорку. Ко је даровао новац да се купи земљиште и грађевински материјал за зграду у којој ће бити смештено вођство Уједињених народа? Био је то Џон Д. Рокфелер, који је УН поклатио суму од 20 милиона долара да би купиле 18 хектара земље дуж Ист Ривера у Њујорку, где се данас налази седиште ове Организације.

ИЛУМИНАТИ

Првобитна група је била позната под именом Друиди. Они су били припадници вишег сталежа трговаца са Блиског истока који се развио из номадских разбојничких племена. Друиди су постали неморално, тајно друштво посвећено очувању својих припадника по сваку цену.

Касније су Друиди, у очима обичног народа којим су господарили, попримили готово натприродну ауру. Њихово богатство и моћ омогућило им је да делују ван граница закона. Они који су им се супротстављали су једноставно нестајали. Тако су настале гласине о моћи Друида да узрокују нестанак људи.

Толико су људи који су наслеђивали власт, у свакој наредној генерацији, личили на своје претходнике, да су деловали као њихове реинкарнације. Тако је и настала легенда о вечном животу међу Друидима, реикарнацији. Заправо, огромна посвећеност једној организацији и векови строгог вежбања одржали су групу снажном и сложеном, али, легенде су биле те које су служиле сврси људима који су служили организацији и због тога су биле чуване и увећаване.

Када се Европа развила у доминантни економски центар цивилизованог света, Друиди су увидели да њихов утицај слаби зато што је мало Европљана било заинтересовано или импресионирано сујеверјем Блиског истока. Да би повећали свој утицај у Европи, Друиди су променили назив у Слободни зидари и прихватили много од ритуала и верске традиције која је била коришћена у хришћанским

црквама. Ови ритуали, помешани са источњачким мистицизмом, резултовали су готово моменталним прихватањем.

Одмах је велики број друштвених вођа примљен у ред Слободних зидара, а они су за узврат довели многе чланове другог сталежа који су били нестрпљиви да се друже са елитом. Из Слободних зидара развила се мала група светских вођа, позната као Илуминати или „просвећени“. Касније ће бити познати као Светска влада или Влада у сенци. Сваки члан ове групе био је пажљиво биран из веће групе Слободних зидара. Сваки је представљао највиши ниво ауторитета у оквиру одређене делатности. Тако су групе чинили не само политичке фигуре, већ верске, академске и војне вође.

У периоду од Христовог времена до петнаестог века, група је цветала. Када је Нови свет откривен и када су се путеви ка Америци отворили, водећи чланови Слободних зидара послати су са најранијим досељеницима да осигурају упориште на Новом континенту.

До америчке револуције, најистакнутије америчке вође убројане су међу Слободне зидаре. Како су векови пролазили, земље су се смењивале заједно са својим владарима, али су масони наставили да цветају. На крају се покрет у Америци проширио на обичне људе.

Али увек на врху, непознато свима осим одабраној мањини, било је владајуће тело познато као Владари из сенке или будућа Светска влада. Ова група је одлучивала који ће се ратови водити и како ће бити финансирани. До првог светског рата, економска моћ ове групе била је толико велика да је она једноставно усмеравањем новца и подршке могла да смењује владе. Генерације су се смениле и стара лоза је изумрла, али Владари из сенке су опстали.

Скоро двеста педесет година од настанка америчке нације, Друштво је јаче него икада. Његова првобитна сврха постала је реалност, један светски економски систем

којим контролише и управља тајанствена група најутицајнијих људи на свету. Стотинама година у Друштву постоји учење да ће изабрани или вођа доћи и повезати свет у једну економску целину. Неколико пута кроз историју они су се издизали до значајних позиција и приграбили конце моћи.

Значајни међу њима у двадесетом веку били су Лењин, Хитлер и Мао Цетунг. Али време унитарног светског система још није дошло, и сваки од њих на свој начин, био је збачен и коначно поражен.

Читаоцима ове књиге свакако није познато да су чистке које је вршио Стаљин у Русији имале за циљ да елиминишу Удружење слободних зидара које је претило његовој моћи. Његов покушај да уништи Друштво гурнуо је комунизам у заборав пошто је Друштво усмерило економски напад на партију. У време у којем је други руски лидер примљен у Друштво, економије Русије и Кине биле су практично уништене. Совјетски Савез је срушен без иједног испалееног метка захваљујући новопримљеном члану тог Друштва, Горбачову.

Друштво у Америци напредовало је паралелно с оним у Европи. Због огромног економског богатства Сједињених Држава, Друштву је било потребно да организује још једну групу утицајних вођа који ће служити као саветници унутрашњем кругу. Ова група је постала позната као Савет за спољне послове. Састављен од најбољих умова Америке, Савет је с временом преузео полузваничне положаје саветника у влади, не само Друштва већ и председника.

Тако је широм света развијен систем влада унутар влада са крајњим циљем да се створи база моћи из које би вођа могао да контролише цео свет. За ту сврху контролесања света посебно место је додељено Бил Гејтсу. Он је задужен да створи компјутерски систем који ће пратити сваку електронску финансијску трансакцију на свету.

Свака трансакција мора да прође кроз централни систем који ће се налазити у Америци, у Вашингтону.

Циљеви Друштва укључују успостављање јединственог светског монетарног система и једног светског тржишта. САД ће морати да се временом навикну на чињеницу да су само део тог светског система а не нација водилца као до сада. У скорој будућности, финансијске трансакције готово свих продавница, ресторана, банака и предузећа биће усмераване у једну тачку. Свака трансакција моћи ће да се прати и да се снима. Да би се дошло до тог нивоа мора да се настави са овим што се ради уназад десетак година, а то је постепено укидање готовинског плаћања и полако, неприметно прелажење на безготовинско плаћање. Европа је већ дубоко загазила у безготовинско плаћање док у другим деловима света иде много теже, односно спорије, али ипак иде. Најбољи пример је Србија, где се управо то одиграва пред нашим наивним очима. Циљ Друштва је да се укине свуда у свету готовинско плаћање. То је прва фаза.

Само упамтите, наши непријатељи нису људи који желе да нас униште, већ Христов непријатељ. Ова битка је припремана од почетка времена, али сада улази у завршну фазу. Ми смо само пешадија или топовско месо. Ако сматрате да је ово истина, послушајте срце и не поричите оно за шта знате да је истина. Бог ће преовладати, чак и ако ми оманемо.

Друштво припрема перфидну игру са укидањем готовинског плаћања, па ће целом свету објаснити да се укида готов новац јер ће се тако спречити криминал, корупција, продаја, дрога, оружје, трговина белим робљем, шта је заправо и тачно, али њихови мотиви нису ти. Да би убрзали ту замену, они ће у другој фази понудити бонус, тако да ће за сваки продати евро или долар, улагач примити 50 одсто бонуса у размењеним кредитима.

Потом ће прећи на фазу три. То значи, када је нестало готовинско плаћање, прешло се на безготовинско, наравно да су тако сви грађани света евидентирани преко својих кредитних картица. Сада ће се преко тог светског, или небеског компјутера контролисати сваки живи створ на овој планети. Нико на свету неће моћи да купи ништа за готов новац, чак ни храну. Владари или другачије речено, Друштво може сваком непослушном грађанину, или групи грађана, или политичкој партији, или целој нацији неке земље, да замрзне картице, које ће бити неважеће и за њих се не може ништа ни добити ни купити. Тај појединац, или група, или непослушна нација неће моћи да купи храну и биће приморана или да умре од глади или да се повинује захтевима Друштва. Питате се свакако о чему се ту ради. Ради се о сукобу између Бога и Ђавола а ми смо се једноставно нашли ту у средини.

Сведоци смо да су већ преузели већину медија и готово целокупне филмске индустрије. Филмска индустрија нас учи неморалу. Сетите се само филмова које сте гледали задњих дана, које гледају и ваша деца. Које поруке се шаљу нама? Убиства, крв, страв, ужас, секс, лоповлук, корупција, дрога, а да ми нисмо ни свесни шта се то са нама дешава. Питате се свакако какав је њихов план? Па тај сценарио смо већ видели у Немачкој за време Хитлера. Прво се земља доведе до економског краха, (Правите паралелу са Србијом ако вам је тако лакше), затим се самим тим створе услови за појаву диктатуре. Доведе се Диктатор и све „постави на своје место“. План је једноставан. Омогући се лагодан живот, (у Србији уз помоћ Титових кредита), затим одузети лагодан живот (доба Милошевића), затим га поново обећати (Коштуница - Тадић), и народ се лако упеца на удицу коју су Владари из сенке бацили. Затим на сваких хиљаду становника постави се по једна инострана банка, па онда пође реклама, „уђеш, изађеш и готово.“ И

стварно је готово, само ми нисмо свесни тога. И онда постепено почиње замена готовинског новца, безготовинским. У почетку добровољно а касније ће на силу.

Завршна фаза биће много, много касније када ће на длану испод коже свако од нас добити магнетни жиг, који ће за нас бити невидљив, али ће они који владају тим небеским компјутером сваке секунде знати где се свако налази и свако непослушан и неподобан биће елиминисан ласерским зраком. То је оно што се стално назива Апокалипса. Апокалипса није само временске непогоде, земљотреси, вулкани, нестанак читавих делова земље, или атомске бомбе бацане на градове. Да бих умирио читаоце ове књиге, ми нисмо та генерација која је видела уздизање Антихриста на самом врху пирамиде зла, ми га видимо и осећамо како се он пење, уздиже али је још далеко од самог врха за ове наше кратке животе, али једнога дана он ће се уздићи, и та генерација неће умаћи прогону. Можда нам је Бог у својој безграничној мудрости, подарио другу прилику само треба да је препознамо. Човек од рођења генетски наслеђује зло и потребно му је избављење. Исус Христ је тај који нас избављује али зар му ми не можемо помоћи. Зар можда се не састоји та помоћ у само једној јединој реченици:

„Пролетери свих земаља, уједините се“.

ВЛАДАВИНА ВЕЛИКОГ БРАТА

Време владавине Владара из сенке полако долази, освајајући људе а да они нису тога ни свесни. Тако се у Америци и Европи већ дуго приказује један серијал под називом, Велики брат. Ни наша земља није поштеђена тога. Велики брат је већ дошао. Поставља се једно право питање, да ли постоје механизми да се тој владавини супроставимо.

Када посматрамо савремено стање цивилизације, епоха Великог брата заправо је завршна фаза глобализма. Ми се налазимо у завршном циклусу једне цивилизације, што хришћанство назива пред апокалиптичним временом, у хиндуизму то је калјуга, најцрње и најгоре доба. Ми се заправо сада налазимо у таквом најцрњем добу а да тога нисмо ни свесни. Ми се налазимо сада у таквој кризи где су погажене, изопачене, извртнуте све вредности. Велики брат који нам се нуди јесте једна таква изопачена и извртнута вредност. У једној изопаченој цивилизацији у циљу покорвања маса и успостављања једног тоталитарног, новог светског поретка, нама се нуди серијал који треба да нам испере мозак. Велики брат јесте феномен глобализма, сам циљ глобализама, односно мондализма. Значи стварање једне универзалне, свуда идентичне апсолутне културе. Циљ је да било где у свету, у Африци, Азији или Европи да људи живе на исти начин, да размишљају на исти начин. Да једу исту храну да се облаче исто. Феномен једне тоталитарне униформности чији је циљ да заглупи и да идиотизира масе који ће прихватити тог Великог брата. Није случајно што је узет и сам појам, односно име великог Брата. Аутори тог назива су на један алегоричан, симболичан начин, путем метафоре концептирали наднационалну владу у малом. Они су из једног макро света пренели наднационалну владу у лику Великог брата на један

микро свет, на једну кућу, на један кавез, где су људи добровољно пристали на доминацију Великог брата, као симбола наднационалне владе којој морамо да се покорavamo и која је свуда присутна, свезнајућа, чије нас око стално посматра.

То око које нас посматра је уствари око ТВ камере које је присутно у овом серијалу, који имитирају сличне серијале које гледају и остали грађани Европе и Америке. Шта је уствари циљ тог серијала, шта жели Велики брат? Циљ да створи једну привидну, једну лажну, вештачку реалност, да створи свет привида. Идеја је да чак и нема камере да се неки људи затворе у неки простор, боље речено кавез. И да буду изоловани 70 или 100 дана, није битно колико. То је богохулна идеја, поготово када треба сада задовољавати више милионски аудиторјум, сценама из неког њиховог приватног и личног живота укључујући чак и сексуалне сцене, где је заправо људска приватност уништена.

Која је улога Великог брата? Прво, Велики брат је феномен рушења и разарања човека као личности, то је изругивање дубоко, непоштовање тих личности као оног лика божјег. Хришћанство учи да је човек одраз божјег. Значи лик и сличност, човек је сличан Богу и тежња у православној метафизици је такозвано обожење, ако је човек на неки начин сличан Богу онда треба да поврати свој лик који је имао пре грехопада. Ово је сада све супротно, тежи се томе да се човек понизи, где се човек приказује у најгоре могућем светлу, где се баца акценат на све његове мане, јер се фокусира смо оно што је у човеку лоше, оно животњско. Па ни животиња не жели да буде затворена, чим јој се отворе врата она бежи одмах напоље и ако је у кавезу имала довољно хране, воде, коју није морала сама да тражи и да се мучи да тражи преноћиште. А неки људи добровољно пристају да буду затворени у кавезу. Циљ је изругивање тим људским слабостима и да се човек претвори у животињу. И ту се нарвно повезује и стид.

Свака утентична религија на прво место ставља стид. Јер стид нас штити, јер је стид повезан некако логички са грехом. Човек има осећај кривице за нешто и осећа стид. Ако нема стида онда постајемо бестидни. Претварамо се у шта год хоћете. То је уствари манипулација да ми више не осећамо стид, тако да можемо у кући Великог брата имати сексуални однос који гледају милион људи и њихови родитељи, браћа, сестре, њихови пријатељи, њихове комшије.

Које су последице ових серијала? Претварамо се у оно што други желе да будемо, то су последице оваквих серијала. Имамо личности, које учествују, а шта они заправо раде у том серијалу? Једу, спавају, иду у вц, баве се сексуалним активностима, без икаквог стида, изговарају гомилу баналних и бесмислених речи. Треба публику постепено навићи на то, да стид више не постоји, затим да нема више икаквог личног живота.

Нема личног интегритета

Обрукана је људска врста.

Када нема стида човек постаје животиња.

Света тајна причешћа када се исповедате свом свештенику је такође овде избанизирана јер се они исповедају неком великом брату. То више није само телесни стриптиз, већ је то и духовни стриптиз. Када све кажето, када ништа није свето и сакривено.

Који је циљ? Када људи заваљени у фотеље и грицкајући семенке и пијуцкају пиво и посматрају те људе који од себе праве будалу, не у тој такозваној кући Великог брата, већ у кавезу, тако је веродостојније!

Циљ је свакако да се ти људи који то гледају из својих удобних фотеља, да се те масе поистовете са тим ликовима. Што више човек гледа, што више се поистовећује са њима он губи стид и долазимо до тога да је све дозвољено. Ако Бог по њима не постоји онда је све дозвољено, онда постајемо исти као ти квази јунаци из Великог брата.. Људи се онда навкнуте на то да приватности више нема. Око камере увек и све посматра и ми

треба да схватимо да је то нормално да је чак и цивилизовано. Они који то не прихвате сматрају се примитивцима, којима није место у цивилизованом друштву. То је уствари једна општа манипулација масама које се више не баве својим личним судбинама где би требали да решавају своје сопствене проблеме, већ се баве судбинама других безвезних ликова из кавеза који су понижени и обезвређени до крајњих граница.

Нажалост догодила се трагедија када је троје младих људи из емисије Великог брата изгубило животе у саобраћајној несрећи. То је велика трагедија за њихове породице али не може да се не сетимо изјаве једне мајке која је изгубила своје дете. „Ето ја сам мислила да ће јој велики брат донети срећу и славу. А добила је црни гроб“. Некада је било овако нешто незамисливо у старим временима када су људи у оквиру породица били патријархално васпитани. Сад се родитељи тиме поносе да њихово дете учествује у једној овакој гнусоби, духовној мочвари где ће од себе да прави будалу. То је све само одраз страшног стања које влада у нашем друштву где више не постоји аутентична култура нарочито у последњих десетак година када смо подлегли утицају глобализације. Изгубили смо представу о вредностима. Сада је популарно радити све оно што смо некада осуђивали и што је било неморално. Тај процес дуго траје када се у нашем друштву усађују неке друге вредности. То се морало десити када је тај наш урбани сељак напустио село он је напустио и све позитивне вредности које је вековима гајило село. Када је сељак почупао своје корене и раскинуо са патријархалним васпитањем, са традиционалним хришћанским моралом. Тада је наш човек пазио на част и образ и то се више ценило него све друге вредности. С друге стране није више прихватао никакве друге више вредности у градовима којима није дорастао и тако се створио један нов тип човека.

Некада су за време Турака, Турци морали на силу да одводе дечаке за јаничаре а девојчице за хареме, а сада родитељи сами доводе своју децу код Великог брата.

Врхунац цинизма је када хоћемо да опет светом преовлада један језик, као пре прављења Вавилонске куле. Деца морају да науче енглески већ у забавишту.

Погледајте само такмичења за мис, било чега, села плаже, школе па све до светскг такмичења. Све оне се шетају у купаћим костимима и после њиховог наступа сви родитељи су пресрећни и славе што су им ћерке гологузасте шетале пред непознатим људима и што их је гледало ко зна колико људи.

Некада би се родитељи одрекли такве ћерке, данас људи гурају своје ћерке на писту да се вркају, да би биле лепотице или манекенке.или фото модели. Зато није чудо што ви видите на улици у вашем граду много лепших девојака које нису учествовале јер су другојачије васпитане, нису васпитане да се свлаче за неку пролазну ситну славу и шаку долара. Оно што је ниско и банално сада је вредно. Јер почетком двадесетог века на Западу су почели да се гурају у први план негативни ликови, уместо позитивних, почело је прво са књижевноћу а завршило се са филмовима.

Погледајте само какве глупости се гледају на нашој телевизији, јавно се венчавају, мењају жене, Где су веће материјалне потребе утолико су мање духовне. Изокренуте су вредности и вредновања. Сва интересовања данашњег модерног човека су усредсређена на ту материјалну сферу, стандард који мора да буде све већи и већи.

Ко је крив за такво стање? Криве су свакако интелектуалне елите, квази елите. Наша квази елита је код нас уносила један западњачки, нама страни код. Који је антихришћански и чисто материјалистички. Ти који су хтели да имитирају тај европски начин живота испаде да је то био најгори шљам, створена је културна псеудоморфозе, културне шизофреније када човек хоће да буде оно што није, оно што не може да буде. Тај културно европски модел нема везе са нама али се нама намеће на силу да га прихватимо. И као резултат добијамо родитеље који своју децу гурају у серијале типа великог брата,

Сами их терају на модне писте да се врцкају гузама. Садашња држава уопште не реагује на такво вештачко понашање нашег народа, ми просто немамо институције, не реагује чак ни црква ни академија наука, и у њима самима видимо декадентно понашање. Онај ко треба да васпитава и он сам је невоспитан.

Црква треба да упозори своје вернике јер милиони верника гледају све то, чак и учествују у свему томе. То је деградација људске личности и њене слободе. Нико не реагује, то ми некако дође као онај хипнотички поглед змије од кога се следите и не можете да реагујете.

Ако погледамо билдбордове и рекламе из изборне кампање наших политичара, њихових породица, сви се они утркују да покажу своје велико материјално богатство, одличне куће, скупу гардеробу, бесна кола, кућне базене, онда се запитамо шта је то, чему то служи? То заправо служи да се људи поистовете са тим политичаром и да гласају за њега јер он шаље јасну поруку. Ако гласате за мене имаћете и ви све то, живећете богато и удобно као и ја. Да манипулацијом треба људе навести да мисле како ће и они једног дана бити богати. Стално треба код гласача подгревати тај механизам идентификације и пројекције. Та два механизма које реклама често користи. То је виртуелна реалност за гласаче али је стварна реалност за оне који је поседују, за политичаре. То је једна најбестиднија манипулација када људима кажете да ако гласате за мене, имаћете то и то, па чак и хлеб од 3 динара.

КО ВЛАДА СВЕТОМ

Морамо да почнемо из почетка. Запамтите овај датум:

1. Мај

Адам Вајсхаупт је био професор канонског права у Инголштату (Немачка) и бивши језуитски свештеник. Његов политички покрет познат је као републиканизам. Развио је братство унутар свог политичког покрета, као структуру власти, који је био сличан Слободном зидарству које је већ постојало. По оснивању своје организације уз финансијску подршку Ротшилдових, усвојио је назив: Илуминати.

Били су познати под називом, слободни мислиоци, „просветитељи“ у Француској, док су у Немачкој били познати као рационалисти и хуманисти. Промовисали су атеизам и отворено нападали хришћанство. Веровали су како су крем друштва, једини људи са менталним капацитетом, огромним знањем, увидом и разумевањем неопходним да владају светом и донесу му мир. Он је постао најмоћнија личност свога доба. Сматрали су га његови многобројни следбеници Богом.

Вајсхаупт, за кога већина људи никада није ни чула, покренуо је силе зла због којих су страдали милиони људи и утиснуо печат зла који ће осећати све будуће генерације. Он је показао како једна паметна глава може да влада стотинама хиљада људи. Методологија му је врло проста али убитачно успешна. Испод себе је имао само два човека којима је улио читав свој дух, а сваки од њих има опет испод себе двојицу људи и тако даље. И тако је настала

пирамида. На тај начин могу најједноставније да се покрену и запале милиони људи и тако човек мора да издаје наређења и делује у политици.

Вајсхаупт је 1. Маја 1776. основао Ред Илумината.

Његов план светске револуције имао је наведене захтеве:

- Укидање свих легалних влада;
- Укидање приватне својине;
- Укидање права на наследство;
- Укидање патриотизма;
- Укидање вере;
- Укидање породице;
- Стварање светске владе;

Слободно зидарство је постојало много пре оснивања Илумината, као велико добронамерно друштво, које учи људе највишој могућој моралности и врлини. Илуминати као тајно друштво улазе у Слободне зидаре и убрзо овладавају њиме.

Чланови овог аристокраског терористичког покрета, под називом Јакобински клуб, уствари, били су француски Илуминати. Они изводе збацивање хришћанства у Француској, краља Луја XVI осуђују на гилотину, одлуку и наредбу доносе Илуминати; Данте, Маре и Робеспјер. Писци су поздравили Француску револуцију као свитање Новог доба, што је уствари и било тачно у том смислу да је дошло до ужасне преваре и као резултат те преваре је неколико милиона мртвих људи. Француска револуција је била звер која је изашла из бездана и политичка сила која је потекла из магије и повела је отворени прави рат против Светог писма и хришћанства. Тај рат ће се према Светом писму, наставити све док се Револуција не буде проширила у сваки настањени кутак Земље. Анархију, која се могла видети на париским улицама захваљајући том анархи-

стичком покрету, доживе- ћемо и ми Срби, јер анархија тежи да укине све законе, не само божанске него и људске. Централизација богатства и моћи, безбројни савези како би се обогатила мањина на рачун већине, савези сиромашних класа како би одбранили своје интересе. Француска револуција се проширила и на Немачку. Ова иста револуционарна сила, појавила се у Немачкој и звала се Лига за правду. Илуминати су само тренутно променили име јер се Баварска влада почела у то време обрачунавати са Илуминатима.

Карл Маркс је постао члан баш ове Лиге за правду. Он је унајмљен да осавремени Вајсхауптова дела писана 70 година раније. Вајсхаупт је умро 1830. године, али су његови наследници наставили да спроводе његове планове. Карл Маркс је почео, 1842. године, да пише револуционарне књиге, револуционарну пропаганду за Лигу за правду, надајући се да ће пробудити дух побуне. Фридрих Енгелс се придружује Лиги за правду и заједно пишу и објављују 1848. године злогласни Манифест комунистичке партије.

Илуминати који су деловали под називом Лига за правду, мењају име, односно у назив Лига комуниста. Комунисти славе 1. Мај као дан рођења свог револуционарног покрета на дан када је рођен Адам Вајсхаупт. Није случајно што сви комунисти користе пентаграм (петокраку звезду).

У Библији се каже. (Откровење, 17:3,8) „Црвена звер ће изаћи из бездана“ (спиритуализам). Ротшилдова породица међународних банкара, је ових 200 година имала огроман економски и политички утицај на историју Европе. Њу је основао Мајер Ротшилд 24.2.1744. године у Франкфурту (Немачка). Име породице изведено је од речи црвени штит који се налази на грбу Мајерових предака. Значи није случајно што су комунисти користили баш црвену боју, како би описали свој револуционарни покрет.

Адам Вајсхаупт и Ротшилдови су основали овај покрет, делимично верски, делимично политички. За овај покрет је у пророчанству у Библији речено да је црвена звер која ће изаћи из бездана.

Владимир Иљич Лењин постаје члан овог револуционарног покрета 1890.г. и као што је илуминатска терористичка група у Француској (Јакобински клубови) срушила владу Луја XVI, тако је и њихово младо аристократско братство под називом бољшевизам, свргло цара у Русији и изазвало револуцију 1917. Идеје које је Лењин развио потичу директно из Комунистичког манифеста, а идеје на којима се заснива Комунистички манифест директно се наслањају на дела Адама Вајсхаупта који је наређења примао од породице Ротшилд.

Прави мотив комунизма није равноправна расподела светског богатства, већ је њихов циљ да комунистичке партије буду само једне од многих фронтова супербогаташа као инструмент за стицање и спровођење политичке моћи. Комунизмом никада нису управљали комунисти, јер иза њих је стајала увек једна још моћнија сила. Уосталом та сила је срушила комунизам без иједног јединог испалењеног метка. Комунизмом се никада није управљало из Москве и Пекинга, већ из Њујорка, Париза, Лондона.

Комунизам није покрет угњетаних маса, већ су тај покрет створили, њиме манипулисали и користе га за своје циљеве они милијардери који теже да успоставе власт у читавом свету. Најпре успостављањем социјалистичких влада у разним земљама, а затим уједињењем тих земаља помоћу једне велике у свемоћну светску над државу, под покровитељством Уједињених нација.

УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ

Главни штаб покрета Новог доба (Илумината)

Основна улога Уједињених нација као светског полицајца је да се притисну земље које поседују нуклеарно оружје да га предају, како би то оружје доспело у руке Уједињених нација. Атомска бомба више не припада народима који су је усавршили и који сада поседују тајне о њој, Сједињеним државама, Великој Британији, Канади. Она припада Уједињеним нацијама, организацији која једина може да је употреби, или да прети да ће је употребити против непослушних народа, као што су рецимо Срби. Њихов највећи задатак је да се дочепалу овог нуклеарног оружја, под изговором замрзавања нуклеарног наоружања или нуклераног разоружања. Ни једном народу неће више бити дозвољено да производи и усавршава никакво наоружање.

Да би овладали светом ови завереници су морали да преузму контролу над светским монетарним системима преко централних банака. То су и постигли. Са распадом Совјетског Савеза дочепали су се целокупног атомског наоружања.

Да се само подсетимо како су почели. Заједнички циљ Уједињених народа у току другог светског рата, као што је формулисано на Техеранској конференцији 1943. године, био је успостављање светске породице демократских народа. Ту своју идеју су конкретизовали у Постдауму 1945. године. и све политичке и економске проблеме решавају у складу са демократским принципима.

СТРУКТУРА СВЕТСКЕ ПИРАМИДЕ ВЛАСТИ

Један од основних симбола у структури „новог светског покрета“ је пирамида. Сliku пирамиде можемо видети и на доларској новчаници основном средству плаћања у савременој трговини. На врху пирамиде је светска влада у сенци. Њу сачињавају господари који су махом јудохазарског порекла. Они бирају Врховни Савет, који има 72 члана. Ту се бирају најбогатији, најмоћнији и најутицајнији, апсолутно одани идеји новог светског поретка. Врховни савет бира трећину својих чланова у Савет Изабраних. Тајно деловање Светске владе је у јавности прикривено јавним организацијама као што је Комитет од 300. То је наднационална организација чији припадници спроводе у дело план о освајању светске власти. У хијерархији Пирамиде „Комитет од 300“ је испод Врховног савета. Комитет сачињавају скупо купљене светске слуге, где препознајете наше главне политичаре на нашој прљавој политичкој сцени.

То је сам врх пирамиде, то је елита. Испод ове елите су Високи Оперативци, распоређени по читавом свету, а сврстани у три главне организације:

- Савет за иностране послове (СИО).
- Трилатерална комисија (ТО) - Она се фокусира на финансијска и политичка питања.
- Билдербушки клуб (БК) - Бави се војним и стратешким стварима.

Тих високих оперативаца датих по имену и презимену и функцији има 3909. На пример, у самом врху СИО су добро познате личности: Д.Рокфелер, Х. Кисинџер, Б. Клинтон,, Д. Кориган, лорд Винстон, Р. Макнамара. Навешћемо само неколико земаља да се схвати ко влада светом. Високих оперативаца има:

- САД	3405
-Немачка	47
-Француска	51
-В. Британија	47
-Јапан	84
-Пољска	1
-Грчка	6

Према дну пирамиде су несвесне слуге, често и добронамерни људи заведени празним причама о демократији, људским правима, слободи личности. У тој категорији несвесних слуга, можете врло лако препознати и по неког нашег бившег или садашњег политичара и државника.

Светска влада тежи да успостави 5 кључних елемената власти:

- Светски порески систем.
- Светски суд.
- Светску армију (плави шлемови).
- Светску централну банку са заједничком валутом, и
- Међународни монетарни фонд.

Велики број земаља Трећег света сада је осетљив на притисак услед њихових огромних дугова западним банкама и могу се натерати да сарађују са Светском банком под њеним условима. Они сада могу да диктирају услове јер више не постоји ни једно место где би државе Трећег света могле да

затраже позајмицу - немају избора, већ морају да користе њихов новац. Ово сваког дана гледамо на делу и у нашој земљи. Такође видимо и напредак у кретању ка безготовинском плаћању са употребом свакојакних картица. Следећи њихов корак је да пусте у оптицај валуту са бар кодом, тако да ће се из централне банке увек знати где се и код кога налази новац, контролисаће се управо све:

- Светска социјална помоћ.
- Принудно светско економско планирање.
- Укидање права на поседовање властитог оружја.
- Принудну контролу наталитета.
- Контролу образовања.

Русија и Кина су сада стратегијске мете њихових освајања. По тајним плановима светска влада треба да има 81% апсолутне и 9 % делимичне власти а 10 % формалне власти остаје за демократску фарсу за обмањивање људи да имају неког утицаја на креирање сопствене судбине. Битка је почела крајем 80-тих и почетком 90-тих година прошлог века, окончањем хладног рата и распадом СССР-а. Сад поприма нове облике. Управљање све динамичнијим технолошким, геополитичким и геоекономским променама полако са државних, националних нивоа, па и из окриља међународних организација, прелази у руке моћних стручњака глобалног типа, који су изван сваке контроле корпорацијске, државне и међународне. Имена правих господара света, све до пре неколико година, за ширу јавност остајала су под велом тајне, у сенци шпекулација да „ови или они“ припадају некој од масонских ложа, чија је мисија зидање слободног света по мери капитала и ширење моћи развијених капиталистичких земаља на све стране мање развијених делова земаљске кугле, ради њеног што јевтинијег потчињавања. Информатичка ера, нарочито развој интернета, међутим променили су и те обичаје: имена више нису тајна, па ни места и датуми окупљања. Мистерија остаје само њихов садржај, договори и планови.

Термин господари новог светског поретка, или глобални труст мозгова, поново је оживео амерички председник Џорџ Буш јуниор, на почетку свог првог мандата у Белој кући.

Из америчког интересног угла, светска економија и политика изгледају као да су под капом САД као једине светске велесиле, која зато више не мора да бира средства да би пости- зала своје стратешке циљеве. Из интересних углова већине тог истог света, међутим, економија и политика попримају све изра- женију мултиполарност и све је неизвесније вишестрано надме- тање САД са Европском унијом, Кином, Индијом, Русијом, Јапа- ном и узаврелим нафтоносним простором арапског Блиског истока и претежно муслиманске Средње и Јужне Азије.

Ко су заправо, владари света, људи који креирају политичку и економску слику планете и од којих, посредно, зависи судбина многих држава, па и сваког од нас?

Највећим светским поретком управљају највеће банкарске и нафташке групације. Предводе их такође лидери у глобалној понуди енергетске и војне опреме.

Интересантно је да на новој карти глобалне моћи верске вође све више губе моћ и утицај, или су маргинализовани или их корумпирају врхови глобализованог капитала.

Они су практично подељени у две групације: Билдерберг и Трилатерална комисија. Прва групација је основана 1954. на састанку у хотелу Билдерберг у Холандији. Друга је настала 1973. као асоцијација слободних грађана, након нафтног шока, окупљајући најутуцајније људе Америке, Западне Европе и Јапана, са задатком да решавају будућност Старог континента и света и стварају нову политику према конфликтним регионима.

Њихов је циљ да све нације уједине у светско царство. Сан о повратку у време налик старом Риму, где су грађани могли безбедно да путују хиљадама километара и да говоре исти језик (сада ће говорити енглески).

СУБЈЕКТИ ГЛОБАЛНЕ МОЋИ:

Набројаћемо 10 најутицајнијих бизнисмена на свету:

1. Bill Gates	Mikrosoft	Informatika
2. Jack Welch	General Elektric	Konglomerat
3. Carlos Ghosn	Nissan-Renault	Mašinogradnja
4. Steve Jobs	Aple	Informatika
5. John Brown	British Petroleum	Nafta i gas
6. Michael Dell	Dell	Informatika
7. Richard Branson	Virgin	Transport
8. Hiroshi Okuda	Tojota	Konglomerat
9. Warren Buffett	Bershire Hathawa	Finansije
10. Jeffrez Immelt	General Elektric	Konglomerat

Набројаћемо 10 најмоћнијих чланова групе Билдерберг:

1. Henri Kisinger	Svetska politika
2. George Soros	Osvajaње istočne Evrope
3. David Rockefeller	SAD svetska sila br.1
4. Dick Chaney	Osvajaње naftnih izvora
5. Donald Rumsfeld	Rat za novu mrežu naftovoda
6. Jacques Chirac	EU kao proširena francuska
7. Carl Bildt	Zidanje balkanske unije
8. Paul Wolfowitz	Sprečavanje antiglobalizma
9. Josef Ackerman	EU kao proširena Nemačka
10. Rodrigo de Rato	MMF iznad svega

Набројаћемо 10 најмоћнијих компанија на свету:

1.Citygroup	Bankarstvo	SAD
2.General Electric	Konglomerat	SAD
3.American Inti Group	Osiguranje	SAD
4.Bank of America	Bankarstvo	SAD
5.HSBC Group	Bankarstvo	V. Britanija
6.Exxon Mobill	Nafta i gas	SAD
7.Royal Dutsh Shell	Nafta i gas	Holandija
8.British Petroleum	Nafta i gas	V. Britanija
9.ING Group	Finansije	Holandija
10.Tojota Motors	Konglomerat	Japan

Набројаћемо 5 најмоћнијих међународних установа у служби глобалног бизниса и капитала.

1. Међународни монетарни фонд (Интереси мултинационалних компанија)
2. Светска трговинска организација
3. Светска банка (Умрежавање трећег света)
4. НАТО (Безбедоносни систем)
5. ОПЕЦ (Енергетска безбедност)

Литература

Stiven Hoking	Kratka povest vremena
Li Stobel	Isusov zločin
Spasoje Vlajić	Istorija budućnosti
Rajmond Moodu	Život posle života
Dipak Copra	Kako spoznati Boga
Dr.Rihard Vajkart	Od Darvina do Hitlera
Stiv Beri	Treća tajna
M. Valas	Znak zveri
Lin Šoulz	Zavera Gral
Stiven Ostin	Kanjon Kolorado
Džon Vitkomb	Bibliski potop
Branislav Kević	Božje stvorenje ili evolucija
Artur Kestler	Trinaesto pleme
Mishael Miler	Kontrolori uma
Čarls Vajsman	Zli i prokleti
Oleg Mandić	Leksikon judaizma i hrišćanstva
Sergej Bulgakov	O evanđelskim čudima
K.G.Jung	Duh i život
Majkl Drosin	Bibliski kod
Eugen Verber	Kumranski rukopisi
Đejn Berdvud	Zloba vekovna
Džeri DŽ. Bic	Isusov brat
Margaret Starberd	Hristova izgubljena nevesta
Lari Barket	Iluminati
B.D. Benedikt	Sedam dana apokalipse
Emanuel Svedenborg	Nebo i pakao
Burton Rusell	Mit o đavolu
Majkl Bejdžent	Spisi mrtvog mora
Đovani Papini	Priča o Hristu
Skot Pek	Drugačiji put

Gari Zukav

Džon Perkins

Alexandre Widhoff

Zeon Kosidovski

Gvido Knop

Mesto duše

Psihonavigacija

Parapsihologija

Bibliske legende

Vatikan